

ЗБОРНИК ЗОБРАНИХ КОЛЯДОК

РУСИНСЬКІ КОЛЯДКИ

Давні

МИГАЛЬ ЧИКИВДЯ

Мигаль Чикивдя

РУСИНСЬКІ КОЛЯДКЫ

ДАВНІ

2021

Рождество́ Твое́, Христе́ Бо́же на́ш,
возсия́ ми́рови свѣт ра́зума;
в не́м бо звезда́м служа́щии
звездо́ю уча́хуся,
Тебе́ кла́няться, со́лнцу пра́вды
и Тебе́ ве́дети с вы́соты восто́ка;
Го́споди, сла́ва Тебе́

Книжка написана на сіверомараморшськѡму гѡвѡрі
русинськѡї бисїды

КНИЖКУ ВИДАНО ЗА ПЇДПОРЫ ЧЕСТУЕМОГО **ИВАНА ЧУБІРКЫ**

©М.Чикивдя, 2021

ВЫД АВТОРА

Христос ся рождає! Славіме Ёго!

Честуємі Карпатські Русины! Мы історично єсме віруючий народ, а Рождество Господа нашого Исуса Христа, є єдным из май великих праздникӯв дїля вшидких християн. Читаво чекаєме и паруєме ся до сих зимных, рождественых сяток. И на Сятый вичӯр будеме чути радӯсні колядки, в яких, из теплõtõtв у сердцьови, будеме прославяти Исуса Христа и Бõжу Матїрь.

Но так ся склало, ож на днешный час, межи нашим народом, сохранили ся лише циркõвнї колядки, а про давнї, свїтські чилидь уже майже забыла. Стало ся õто через разнї негати́внї факторы, ги кõмуністичным режим и инше. Айбо у Березниках всокотила ся традиція колядовати и свїтські колядки, авадь, ги инак кажут, веселити.

Но ни так ипен много колядок люди тямлят. Тõму у сїй книжцї Вы гõднї, честуємі читателї, прочитати и вивчити читаво давных колядок, што м записав и зобрав до вороха, у сїй книжцї. Вшидко є 117. колядок, кõтрї м пõдїлив на рõздїлы. У рõздїлі "Файтї" є колядка хыжи, дїтинї, сынови, зятьови, невістцї, 10. колядок газдыни и 4. – вдõві.

Лигїням є 19. колядок, дївкам – 32., и газдам – 31. Є рõздїл "Усякі", де записанї колядки на инші тематикы. Вшидко їх є 11. А ищи 5. є фрагменты колядок, де записанный ни пõвный текст, бо стратив ся.

Сякі колядки колядовали 100-200, а може и бõльше, рõкӯв тõму, та маву надїю, ож возобновиме, затымиме, вивчиме и будеме їх колядовати у днешный час.

Мигаль Чикивдя

ЛИТЕРАТУРНЫЙ САЙТ: <https://issuu.com/tchikiwdyamv.rysin>

ДНИШНІ РЕАЛІЇ КОЛЯДОВАННЯ

(написано для сайта <https://rusynsociety.com>)

«Христос ся рождає! Славіме єго!» – скоро буде чути у кождуй хыжи, в кождому обшарю Подкарпатя. Бо приходят ид нам, Богу дяковати, рождествені сяткы, та буде чути по селах веселу колядку. Айбо ци така она типирь весела, ги была давно? Ци колядуют діточкы из тым огньом у сердци, из тыми мотивами, што были и давно? Уже ни так, исе є дуже смутно. У днешньому світі мы фурт маєме перспективу, айбо идеме штось у дуже ниперспективному плані. Но вшитко за шором.

Тямлю ся малым, як я читаво чикав колядованя. Ищи за два тыжнів до сяток учив им колядки, обы пак им красно муг заколядовати. Сяк робили ипен и другі діти. А типирь уже такого великого чеканя тай парованя до Сятого вечера у діти ни є.

Но логічно бы зачати ни из самого колядованя, а из поранка. Коли ся розвиднят, та хлопці вставали и заходили у кожду хыжу тай кланяли ся «Добрий рано!». Газды ся выдкланьовали, а завто ищи давали яблук, оріхув, чоколаду, якыхось фанкув, колачув, даколи и грōші. Роль поранка обрядова, бо русинська чилядь вірує, ож кидь рано, у динь Сятого вечера, на обшаря прийде хлопчик, лигінь, та тоды буде ся ім цілый рук вести. Тому ищи в потемок по хыжах палили світла. Дуже ся бояли и бють ся до типирь, обы перва до хыжі ни зайшла жона, бо буде нипорядок.

Кой я був малый, ищи у 2006. році ипен ся нич ни поміняло. Давали ми ото вшитко, што м написав, а у сусідах и фамілії та давали и грōші. Хлопці хōдили и хōдят по єден, авадь по парах, кому як виходит. И сяк до вусім-дивять годин.

Но типирь вшитко ся перевернуло. Діти уже хōдят лише си до родины, даколи и сусідув, и дадут ім, кидь руняти, дуже читаво грожи. И исе про них є «легкий заробуток». А ходити по чужых перестали, бо ни хōтят «задерь ити за купікы». И пак колядовати уже ся ити ни хōче, бо туй ся дали грōші за два слова, а увичирі май тяжко. Тай уже ти ипен тўлько ни дадут, ги дали рано. Робиме вывод, ож людська тяга до грожи, дуже спортила исю традицію.

Вечером, кой ся заість, та выд хлопчикув до людий, вшиткі ся зберавут колядовати. На днешный час сут сякі колядникы: малі діточкы, котрых вōдят колядовати матери, май старші хлопці, што хōдят колядуют церквнї колядки, лигінї, што хōдят веселити, колядовати світські колядки, старші люде, што колядуют на цирьков.

Малых хлѡпчикѡв матери вѡдят колядовати до родичѡв тай до сусѡдѡв. Тай ѡто уже дѡйшло до того, ож фамѡлїї треба просити, кликати колядовати, бо инак хлопчика ни пустят, ни приведут колядовати. Абсурд! Айбо сѡк є.

Май старші хлѡпцї збиравут ся по трое-пятеро та хѡдят групами колядовати по фамѡлїї каждого из группы. Давут пѡсля колядки грѡші. Май радувут ся, кѡй дадут грѡші каждѡму, а ни єдну суму на вшитких, бо май мало їм виходит. Из хлѡпцѡв єден є касїрь.

Лигїнї уже бандувут ся и хѡдят веселити. Идут до свѡї фамѡлїї и дѡвок, а май старші, ги правило, лише до дѡвок. Хлѡпцї захѡдят на обшаря, а ткось єден гѡйкат: «*Ей пане ґаздо, ци даєте веселити на сись Сѡтый вичѡр у Вашѡму дѡмї?*». Хлѡпцѡм кажут, ож дадут, но ѡни ищи уточнявут, ож кѡму. Кидь ѡто у фамѡлїї, та кѡлядувут хыжцї.

Ися мы хыжка на сѡтѡм мїстї, сѡтая!

Сѡтая Трѡйце, Господи Боже, Господи Боже, помилуй!

А у тѡй хыжцї писаний столїк, сѡтая!

А на тѡм стѡлї вино в погарї, сѡтая!

А за тым столѡм Исус из Петром, сѡтая!

Поклонив Христос на пана Петру, сѡтая!

Поклонив Петро на пана ґазду, сѡтая!

Поклонив ґазда на ґаздынницю, сѡтая!

А ґаздынниця на служанницї, сѡтая!

А служанницї на церкѡвницї, сѡтая!

Гей на Новый рѡк жий на дѡвгый вѡк, сѡтая!

У кѡнци, ткось єден из лигїнїв каже: «*Вїнчуєме Вам, пане ґаздо, исї сѡтки в горздї попровадити, а другых ся в горздї дочекати!*» Но даколи хлѡпцѡм кажут, ѡбы колядовали чѡлѡвікови. На каждое имня є колядка, наведу примїр:

*Было в **Мигалья** нова ясени, даєму!*

Даєму, Боже, щастя й здоровля в сїм дѡмї!

А в тых ясїньох зеленый явѡр, даєму!

З того явѡра – жѡвта колыска, даєму!

А в тѡй колысцї пан Мигаль лижит, даєму!

А коло нього слугѡве його, даєму!

– Слугѡве мѡї хамайте кѡнї, даєму!

Двѡр войовали, дѡвчину взяли, даєму!

*Ишб̄в Иванко через мосточок, на к̄нню!
На к̄нню, к̄нню, золоте піря, золоте піря по ньб̄му!
Звідавут його: Ци є в тя нянько? – на к̄нню!
Є в мене нянько, на небі Бб̄нько – на к̄нню!
Звідавут його: Ци є в тя мамка? – на к̄нню!
Є в мене мамка, на небі хмарка – на к̄нню
Звідавут його: Ци є в тя браток? – на к̄нню!
Є в мене браток, на небі серпок – на к̄нню
Звідавут його: Ци є в тя сестра? – на к̄нню!
Є в мене сестра, на небі дзвізда – на к̄нню!
Гей на Новий р̄ук, жий на дб̄вгый в̄ук – на к̄нню!*

Дівкам сут усякі колядки, айбо у Березниках, де живу, колядуєме май часто сяку колядку:

*Было в Марікы єдно яблычко, ни вержу!
Ни вержу, вержу, милб̄му держу, милб̄му держу, ни вержу!
Каже ій нянько: вирзь ми яблычко, ни вержу!
Каже ій мамка: вирзь ми яблычко, ни вержу!
Каже ій браток: вирзь ми яблычко, ни вержу!
Каже ій сестра: вирзь ми яблычко, ни вержу!
Каже ій милый: вирзь ми яблычко, ой вержу!
Ой вержу, вержу, бо тб̄бі держу, бо тб̄бі держу, ой вержу!*

Дале, за колядкб̄в, сідат ся за ст̄ул, и выдданиці зачинавут гостити колядникб̄в. Грб̄ші ся выд дівок ни берут. Тай штб̄сь християнського туй ни є, бо сього дне, треба держати строгый пост, а лигінї ся гб̄стят. У каждб̄й молодиці выпют по тричі, та ся назбират читаво. А дале ся ни раз зачне суєта тай пянї б̄йкы. И чим май ид п̄ночи, тым май банда стає др̄убна, бо коли тко выдпаде.

Но тай убстали ся старші люди, кб̄трі хб̄дят колядовати на цирькб̄в. Дїлят ся группы, в зависимости выд «регібнб̄в» села, и зачинавут ходити выдколи ся змиркне и доты, докы ни обхб̄дят усї хыжі. Колядуют «Рождество твоє». Ипен у Березниках бетлегем є рідко, а кб̄й є, та тоды хлб̄пці хб̄дят цілі сяткы, б̄бы б̄быйти вшиткі хыжі у великб̄му селі. Но и хб̄дит ся усьо ради грожи, а ни традиції.

Вывод такый, ож днешна ситуація дуже смутна. Ни є тб̄ї радости выд Рождества, ги было давно. А колядованя про дїтий, б̄то типир є спб̄сб̄

зароботка, а лигіням – повод читаво ся нагостити. И вшитко бы было добре, бо колядки ся ни забывавут, сись ся сохташ сокотит, айбо што, кидь є єдна дуже велика хыба. Из славнїї традиції наші люди учинили про дїтий «заробўток». Типирь дїтина ни чекат, ож колядовати бы, а лише выгōду из того.

ПОРАНОК

На поранок хōдят хлопчыкы, израна б янвуара, у динь Сятого вечера. Хōдят по сусїдах, родичах и иншых людях. Уставут израна, ищи до дне, темно ся, айбо по опшарях усяды свїтла, чикавут хлōпцїв. Хōдят ѓни по єден, авады по парах, кōму як выходит. Захōдят до хыжї, кажут: «Добрыи рано!», - в ѓтвїт їм газдыня, авады газда выдкланює ся и завто дає грōшї, а до них даколи плитку, авады дащо инше доброє. И сак хōдят до 8-9 годин. Кидь устигнут многих убыйти, та капчук мало ся пōпōвнят, а плюс до усього у ташцї є пōвно усякōї смакоты.

Яка рōль поранка? Главна рōль у тōму, ѓбы на опшаря, рано приишѓв хлопчик, бо кить вўн приходит, у динь Сятого вечера, тоды газдам буде ся вести и опшаря буде в порядку. Ни дай Бог, ѓбы перва сього дне приишла жона, тоды буде нипорядок. Тōму поранок є лише про хлōпцїв, дївкам ходити ни мож. Сяка традицїональна «дискримїнацїя».

12. СТРАВ НА СЯТЫЙ ВИЧЎР

Главный на стулї був керечун, но ѓто ѓтдїльна тема. Його клали на отаву и пиля нього палили свїчку, кѓй родина ся помолит и сїдат їсти. Сїдали їсти, кѓй на небї засвїтит ся перва дзвїзда.

А што клали на стўл? ѓто были закручованцї из маком, ѓрїхами, авады фанкы, на выбор газдыни. Дуже пōвно хуснує ся грибўв про блюда на Сятый вичўр. Кладут на стўл грибы из капустѓв, гѓлубцї пўснї из грибома, вареникы из бульми, авады палинята из ѓрїхами. Обизатїльно на стулї были булї, а до них грибова пўдлива. Рыба ся кладе двох видўв, даколи и трѓох (сильотка, морожена, авады якась инака). Мусїв быти и кампот из печериць (узвар) тай обизатїльно печеный домашнїй хлїб.

Типирь часто гѓвѓрят, ож на стулї мусит быти кутя, лиш я ѓто ни признаву за нашу рождествену страву. У нас ї нигда шуга ни было! Написав

им якоє їдіня парувут наші ґаздынї на вечерю. Айбо, само сѳбѳв, ож гѳднї быти и инакї пѳснї стравы. Кажда ґаздыня варит май инчак и каждая штѳсь наладит свое, што хоче.

КЕРЕЧУН

Керечун (крачун, карачун), ги паска на Великдинь, занимає важное мїсто в обрядовости зимных сяток. Є вѳн символом малого сѳнця. Пичут го ґаздынї, и ни здрят на жару. А вынимавут усе чимось, но лиш ни голыми руками, ѳбы бытии багатыми. До нього кладут 12. (9. ци 7.) зубкѳв часнѳку, и по 12 зирнят усяких ростин, што сут на опшарю.

Кѳй го спечу та кладут го на отаву, серед стола. Датко пїк ид ньому ищи еден керечун, котрый называли "брат керечуна". За єдым разом пїк ся и колач колядникам.

Давно робили над ним усякї обряды. Закошчовали го ѳвсяным колосом тай ѳбязовали кѳнѳплянѳв ниткѳв, ѳбы урожай на них був. Дївки украшали го барвінком, ѳбы ся выддали. Авадь трутят го, та кидь ся зверне на вышну часть, а ни на спѳдню, та буде бїда из худѳбѳв, авадь ткѳсь у хыжи умре. И много ищи є иншого.

Керечун за фѳрмѳв є усякый, зависит ѳто лише выд ґаздынї, што го пече. Быває из дїркѳв у серединї, де сыплют тото зерно, што м уже го споминав. Дагде є сись хлїб, спеченый у круглѳй тепши, а в серединї, в ньому, скляничка из медом, котрый пак хѳснут, ги лїкы (в разных обрядах).

А занимає вѳн центральное мїсто при вечери, на Сятый вичѳр. А пак стойит вѳн, до Новго рѳку (Василя), авадь аж до Вѳдѳщѳв. Тоды го ѳбрїзвут по чотырьѳх боках, кушавут, а инше давут рогатѳй худѳбї. Часнок ся пряче, ги лїкы худѳбї, авадь сѳбї, выд ничистѳй силы.

Є вѳн, за обрядами, вїсником урожаю на днешный рѳк. Позирали по ньому, якый буде за фѳрмѳв, кѳй ся спече. Качали го выд порога до стола, ѳбы був хлїб на стѳлї.

Керечун - традицїональный, обрядовый символ Сятого вечера, в нашѳму краю, а ни якась там кутя, ци што сь инше.

ФАЙТІ

ХЫЖИ

Ися мы хыжка на сятӯм містї, сятая!
Сятая Трõйце, Господи Боже, Господи Боже, помилуй!
А у тӯй хыжцї писаный столик, сятая!
А на тӯм стулі вино в погарі, сятая!
А за тым столом Исус из Петром, сятая!
Поклонив Христос на пана Петру, сятая!
Поклонив Петро на пана ґазду, сятая!
Поклонив ґазда на ґаздынницю, сятая!
А ґаздынниця на служанницї, сятая!
А служанницї на церкõвницї, сятая!
Гей на Новый рӯк жий на дõвгый вӯк, сятая!

ҒАЗДЫНИ

1. А в Рим, в Рим, в Іерусалим,
Радуй ся, радуй ся, земле,
Сын нам ся Божый народив!
Божая Мати в пõлõзї лежит,
В пõлõзї лежит, сына повиват,
Ій повивачойкы з самого злота,
А пеленякы тай джунджовыї.
Ей зõйшли ся 'д нїй та всї сятыї,
Хачали õни гадку гадати,
Гадку гадати, як сына звати;
Найменовали: Най буде сятый Петро!
Божая Мати так ни злюбила,
Так ни злюбила, ни дозволила.
Найменовали: Най буде сятый Павло!
Божая Мати так ни злюбила,
Так ни злюбила, ни дозволила
Найменовали: Най буде сам милый Гõспõдь!
Божая Мати так пõлюбила,
Так пõлюбила, тай дозволила,

Горі устала, подяковала.
Будь Бґу явно, а людям славно

2. Коло нашого дґму Божая радґсть,
Дай, Боже, їй, дай, Боже, щастя, здґрґвля в тґм дґмі!
Єї двори метены, столы стелены,
А за тым столом сятый Николай,
Гґлґвґйку схылив, слезґйку вронив,
А з тґй слезґйкы ясна кырничка,
З яснґй кырничкы Богородичка,
Ризы бґлила, твердо заснула.
Прийшли до ний гостейкы тройї,
Гостейкы тройї, ни єднакїї:
Єден гостейко – яснее сонейко,
Другый гостейко – ясен мґсячик,
Тритїй гостейко – та дробен дожджик.
Сонейко гварит: «Ни є над мене.
Ой як я зґйду в нидїлю рано,
Поґсвґщаю церкви, костелы,
Церквы, костелы і свї престолы».
А мґсяць гварит: «Ни є над мене.
Ой як зґйду в ночи з пґночи
Поґсвґщаю гости в дґрґзї,
Гости в дґрґзї, волойкы в вґзї».
А дожджик гварит: «Ни є над мене.
Ой як я впаду три разы на ярь,
Та зрадуют ся жита, пшениця,
Жита, пшениця в ся ярина».

3. Ой дґлґ, дґлґ на полонинї, - *Славен єсь!*
Славен єсь, ой, славен єсь, наш милый Боже, на высокосты, славен єсь!
Там же ми лежить давно стежейка,
Ой ишла ми нив Божая Мати,
А стрґчат ся їй свґтле сонейко:
Бог помагай, Бог, Божая Мати!

-Боже дай здорівля, світле сонейко!
А ты, сонейко, високо світиш,
Високо світиш, далеко видиш,
Ци сь не виділо мойого сына?
-Ньет ни виділо, ньет ни слыхало. -
Ой пўшла ж она дале стежейкїв,
Ой стрічат їй ся ясен місячок:
Бог помагай, Бог, Божая Мати!
-Боже дай здорівля, світлий місячок!
А ты, місячок, високо світиш,
Високо світиш, далеко видиш,
Ци сь ни видів ись мойого сына?
-Ньет ни видів им, ньет ни слыхав им.
Ой пўшла ж она дале стежейкїв,
Та стрічат їй ясна зорничка:
Бог помагай, Бог, Божая Мати!
-Боже дай здорівля, ясна зорничко!
А ты, зорничко, високо сходиш,
Високо сходиш, далеко видиш,
Ци сь ни виділа мойого сына?
-Ой я виділа, ой я слыхала,
Ой дїлу, дїлу на полонині,
Там овїн стоїит, свальбїчку строїит.

4. А зза тїй горы, зза хамника, - Дзвинїли!
Дзвонїли, дзвинїли, чотыре волы в зїлїтї гїрїли.
За тима вовмы золотый плужок;
Божая Мати насеня косит,
Насеня трое, не единакое:
Едно насеня - зелене винце,
Друге насеня - яра пшеничка,
Трете насеня - ладан пахнячий.
Яра пшеничка на Божу службу,
Зелене винце на причащаня,
Ладан пахнячий до кадилници.

5. Коло нашого дōму Божая радōсть, - Дай Боже!
Дай Боже, ой, дай, Боже, щастя, здōрōвля в сем дōмї!
Ей двори метены, столы стелены,
А за тым столом сятый Николай,
Гōловōйку схылив, слезōйку вронив,
А с тōй слезойки ясна кырничка,
З яснōй кырничкы Богородичка,
Ризы бїлила, твердо уснула.
Прийшли до нїї гостейкы трōї,
Гостейкы трōї, ни єднакїї:
Єден гостейко - ясне сонейко,
Другый гостейко - ясен мїсячок,
Тритїй гостейко - та дрūбен дожджик.
Сонейко гварит: Ни є над мене,
Ой як я зōйду, в нидїлю рано,
Пōосвечаю церкви, костелы,
Церквы, костелы и всї престолы -
А мїсяц гварит: Ни є над мене,
Ой як я зōйду, в ночи пўвночи,
Пōосвїчаю гости в дōрōзї,
Гости в дōрōзї, волойкы в вōзї -
А дожджик гварит: Ни є над мене,
Ой як я впаду три раза на ярь,
Та зрадуют ся жита, пшеницї,
Жита, пшеницї и вся ярина.

6. А на гōрōйцї загōрōдōйка, - *Алилуй!*
Алилуй, гей, Алилуй, Господи, Боже, помилуй!
На тых яворах висит скōбōйка,
А в тўй скōбōйци колысанōйка,
В тўй колысанци сам милый Гōспōдь,
Там туды лежить давна стежейка,
Тов стежков иде та сїмсот Жидўв:
Єднї ми гварят: Заколышеме!
Другї ми гварят: Перевернеме!
А тритї гварят: З сōбōв узьмиме! -

Божая Мати то ни злюбила:
Тоды вы мого сына узьмеме,
Як вы на гōрі шōвку траву зрахете,
У лісу листок, у мōрі пісок.

7.Дōлӯв ми, дōлӯв, там церква камняна, - *Алилуй!*
Алилуй, гей, алилуй, Господи, Боже, помилуй!

Сидит у нїй, сидит та Панна Найсятша,
Сынойка колыше, на папери пише,
На папери пише, постōйку гляде:
Пōсту Великого, сїм недїль його,
Ой тко го зпостит а по щирости,
Буде йōму царство й òтворено,
Царство втворено, а пекло замкнено.
Посту Петрового, є чотыри недїль його.
Посту Макового, є двї недїль його.

Дōлӯв ми, дōлӯв, там церква камняна
Сидит у нїй, сидит та Панна Найсятша,
Сынойка колыше, на папери пише,
На папери пише, постōйку гляде:
Пōсту Рӯздвяного, шїсть недїль його,
Ой тко го зпостит а по щирости,
Буде йōму царство й òтворено,
Царство втворено, а пекло замкнено

8.Ой по пӯд Бескид по пӯд зеленый, - Синя мгла!

Синя мгла, ой, синя мгла, по полонинї полегла!

Там туды лежит давна стежейка,
Тōв стежкōв ишли три черничейкы:
Ой єдна ишла, сятый їрест несла,
А друга ишла, двї свїчкы несла,
А тритя ишла, сяту Трōйцю несла.
И стрїтила їх Матенька Божа:

Де сте бували, три черничейкы?

Де сте бували, што сте слышали?

- Были сме в Римї, в Єрусалимї,

Там ся розлучат душа выд тіла,
Душа до неба, тіло до землі -
Чисть Бѡгу, слава з нашого слова,
Бѡгу на хвалу, людям на славу!

9. А в Римі, в Римі, в Єрусалимі,- Радуй ся!
Радуй ся, ой, радуйся, земле, Сын нам ся Божый народив:
Зорейкы зорят, свічечкы гѡрят,
Дзвонойкы дзвѡнят, службойкы стѡят,
Божая Мати в пѡлѡзі лежить,
В пѡлѡзі лежить, сына повиват,
А в пѡлю, в пѡлю, два яворойкы,
А в раю, в раю ангелы грают,
На явѡрѡньках сут ретязойкы,
На ретязѡйках колысанойкы,
В колысайноці Божее дитя,
Колысала го Божая Мати,
Ей колысала, твердо уснула:
Прилитіли 'д ній ворлѡві птахы,
Политіли з ним аж на небеса:
Нам буде служка, а Бѡгу душка.

10. Ой на гѡрѡнці два гѡлубочки гуркали,
А на долині дві зѡзулечкы кукали.
Изрунай, Боже, горы, долины рунинько,
Обы ся мині до мої мамкы виднинько.
Ой хіть вид нинько, хіть нивиднинько, ни дбаву,
Я свою мамку по голосок ви спознаву.

дітині

У чистѡм пѡлі зелений явѡр –файное!
Файное дитя, ги ангелиня – файное!
Отиць и мати раді дитяті – файное!
Файное дитя, як ангелиня – файное!
Най росте, росте, щасливим буде – файное!

Файное дитя, як ангеленя – файное!

СЫНОВИ

А ци дома вам тых дивять сынӯв? Сынове!
(А ци дома сте, сынове мōї? Сынове!)
Сынове, сынове мōї, та девять сынӯв, сынове!
Ой дома, дома, на пелевни сут,
На пелевни сут, злотечко віют.
«Пōйте лиш мы ‘д ним, колядничкове,
Мы колядничкове, дōбрї людкове.
Ачий нам дадут по вяццї злота,
По вяццї злота, по дукатови». - Сынове!

ЗЯТЬОВИ

А ци дома сте, зятяве, мōї? - Зятеве!
Зятеве ж мōї, тых девят затев, зятеве!
Ей дома, дома, у маштарни сут.
У маштарни сут, конячки чешут.
Пӯдеме лиш мы ‘д ним колядничкове,
Мы колядничкове, дōбрї людкове
Ачий нам дадут по коничкови,
По коникови, по срӯбнӯй гриві.

НЕВІСТЦІ

А ци дома сте, невістки мōї? – Невістки!
Невістки мōї, тых дивять невістк, невістки!
-Ой, дома, дома у світлици сут,
У світлици сут, рубкы качавут -
-Ой ходьме же мы, ходьме мы до них,
Може нам дадут хōть по єднōму -
Они нам дали, мы подяковали.

ВДЇВИ

1. Ей вирьх Бескида, вирьх зеленого,
Синя мгла, ей, синя мгла, полонянойкы залегла!
Ходит вдѡвѡйка, глядат сынѡйка,
Ей стрічат їй ся світле сонейко:
Бог помагай, Бог, світле сонейко!
Боже, дай здѡрѡвля, бідна вдовице!
А ты, сонейко, яснейко світиш,
Яснейко світиш, далеко видиш,
Ци сь ни видало много сынѡйка,
Мого сынѡйка, ей Иванѡйка?
Ньет, ни видало, ньє ни слыхало,
Твого сынѡйка, ей Иванѡйка.
Ой пўшла ѡна дале стежейкѡв,
Стрічає ся жеїй ясен місячик:
Бог помагай, Бог, ясен місячик!
Боже, дай, здѡрѡвля, бідна вдовице!
А ты, місячику, високо світиш,
Високо світиш, далеко видиш,
Ци ты ни видав много сынѡйка,
Мого сынѡйка, ей Иванѡйка?
Ньет, я ни видав, ньєт я ни слыхав,
Твого сынѡйка, ей Иванѡйка.
Ой пожла ѡна дале стежейкѡв,
Стрічат ся же їй ясна зорничка:
Бог помагай, Бог, ясна зорничка!
Боже, дай здѡрѡвля, бідна вдовице!
А ты, зорничко, високо сходиш,
Високо сходиш, далеко видиш,
Ци сь ни видала сь много сынѡйка,
Мого сынѡйка, ей Иванѡйка?
Ой я видала, ой я слыхала,
Твого сынѡйка, ей Иванѡйка,
Йѡму сватове – в лісі пташкове,
Йѡму музыки – в лісі словікы,

Йōму женōйка – дрӯбна рыбōйка,
йōму дружина – в вōдї лозина.

2.О в раю, в раю, Ангелы гравут, - Алилуй!
Алилуй, ой, Алилуй, Господи, Боже, помилуй!
Лем святый Петро тако й ни грає,
Бо його мати аж на днї в пеклі.
-Пōзвїдуй же ся, та й сятый Петре,
Та й сятый Петре свōйй мамочки!
Ци сила дала во имня Боже?
- Ой я ни дала, лем пӯв повесма,
Лем пӯв повесма, пӯв плосконного. -
Складуй же ты їх до волокенця,
Подай же ты їх на дно до пекла,
Ой стане она ся того хапати. -
Подав же Петро на дно до пекла,
Стала она ся того хапати,
Стали ся на ню душкы вїшати,
Стала ся она отреповати:
Ей гетьте, гетьте, бо вы ни дали,
Бо вы ни дали во имня Боже! -
Сятый Петро став, тяжко заплакав:
Ой, мати ж мōя та й проклятая!
Ни творилась добре, та вже ни будеш:
Ни вийшла ся з пекла, та й вже ни вийдеш.

3.Ой у попади, у Лелицькӯй, - *Зле в нїй!*
Зле в нїй, ой, зле в нїй, и в дōмї єї, зле в нїй!
Мала же она девять сынōйкӯв,
Девять сынōйкӯв, десяту дївку;
Девять сынōйков на розбӯй пӯшло,
Десяту дївку за крамаря дала,
За крамаря дала в Вгōрськую стōрōну.
За девять рōчкӯв в гостину ни йшла,

Аж на десятый вже ся выбрала.
А вышла она в темнинький лісок,
В темнинький лісок на поляночку;
Стрітило єї девять розбуйників,
Єї крамарийка на смерть забили,
А з крамарийків нуч ночовали.
- Півіж, крамарийко, якого сь ты рѳду!
- Я попадѳйки, я Левицькѳї.
- Єї Боже, Боже, што ж мы зробили:
Свого шѳвгора на смирть забили,
За свѳйѳв сестрицьѳв нуч ночовали!
Бий ты, сестрице, выдкы сходит сонце,
Як ты нам пѳдеш, грѳху ся збудеш,
А мы пѳдеме на захѳд сѳнця,
Як мы впадеме, та й пропадеме.

4.Сята Олена дѳлѳ бігнула, - Алилѳй!
Алилѳй, ой, алилѳй, Господи, Боже, помилѳй!
Сынойка свого, сына глядала,
Сынойка свого, Бога милого,
Стрітила она свѳтле сонейко:
Бог помагай, Бог, Божая Мати!
-Боже дай здѳрѳвля, свѳтле сонейко!
А ты, сонейко, високо свѳтиш,
Високо свѳтиш, далеко видиш,
Ци сь не видѳло, и сь ни стрѳтило
Сынойка мого, Бога милого?
Сята Олена долов бежала, *и т.д*
(*Ясен мѳсячок и т.д*)
Сята Олена дѳлѳ бігнула
Сынойка свого, сына глядала,
Сынойка свого, Бога милого,
Стрітила она ясну зорничку:
Бог помагай, Бог, ясна зорничко!
- Боже, дай здѳрѳвля, Божая Мати!
- Ясна зорничко, високо ходиш,

Высоко ходиш, далеко видиш,
Ци сь ни видїла, ци сь ни стрїтила,
Сынойка мого, Бога милого?
- Ей я видїла, ей я стрїтила,
Сынойка твого, Бога милого.
Пӯшōв же ōвӯн на монастыри,
Сами му ся врата й ōтворили,
Сами му дзвоны передзвонили,
Сами му свїчки та взагаряли,
Свїчки взгаряли, ангелы грали.
Пӯздри, панночко, у гōру высōку,
А на тӯй гōрї три деревини,
А на тӯм древі хресты роблено,
Хресты роблено, Христа мучено. -
Пӯздрїла ōна на гōру высōку,
На гōрї высōкӯй три гробы лежат:
У єднōму грōбї лежит сам Гōспōдь,
А в друїм грōбї лежит Сын Божый,
А в тритїм грōбї Сята Пречиста,
Перед самым Богом ангелы гравут,
Перед Сыном Божым свїчки вгаравут,
Перед Сятōв Пречистōв ружа прōцвїтат
А з тōй ружї пташок вылітат.
Пташок вылітат по цїлім свїту,
По цїлім свїту то рōзпōвїдаєт.

ЛИГІНЯМ

1.Было в Мигаля нова ясени, даєму!
Даєму, Боже, щастя й здоровля в сім дōмї!
А в тых ясїньох зеленый явӯр, даєму!
З того явора – жōвта колыска, даєму!
А в тӯй колысцї пан Мигаль лижит, даєму!
А коло нього слугове його, даєму!

- Слугове мōї хамайте кōні, даєму!
Двѳр войовали, дѳвчину взяли, даєму!

2. Ишōв Иванко через мосточок, на кōню!
На кōню, кōню, золоте пѳря, золоте пѳря по ньому!
Звѳдавут його: Ци є в тя нянько? - на кōню!
Є в мене нянько, на небѳ Бōнько – на кōню!
Звѳдавут його: Ци є в тя мамка? - на кōню!
Є в мене мамка, на небѳ хмарка – на кōню
Звѳдавут його: Ци є в тя браток? - на кōню!
Є в мене браток, на небѳ серпок – на кōню
Звѳдавут його: Ци є в тя сестра? - на кōню!
Є в мене сестра, на небѳ дзвѳзда – на кōню!
Гей на Новыѳ рѳк, жий на дōвгыѳ вѳк – на кōню!

АВАДЬ: (ВАСИЛЮ)

3. А де ты идеш, красныѳ Васильку, на кōню?
На кōню, кōню, злате ѳ пѳрячко на ньому. (и т.д)

4. Ишōв Юрочко до мамкы в гостину, на кōню!
На кōню, кōню злате перечко, злате перечко, на ньому!
А кѳнь ся урвав, на мōрѳ зѳграв, на кōню!
Стѳй, кōню, ни грай, шōвковыѳ пōвѳд ни вривай, на кōню!
Што ты ѳй несеш за подарочок, на кōню!
А я ѳй несу златий кестеман, на кōню!

5. Оѳ пѳшов Василь (авадь Иван) гуслѳ лупати – Червено!
Червено вино, в недѳлю рано, в недѳлю рано, саджено!
Гуслѳ ни злупав, перстик пōрубав – Червено!
Оѳ пой ми, мамко, мѳй перстик завий – Червено!
Мати ни прийшла, бо час ни найшла – Червено!
Оѳ пой ми, сестро, мѳй перстик завий – Червено!
Сестра ни прийшла, часу ни найшла – Червено!
Оѳ пой ми, мила, мѳй перстик завий – Червено!
И прийшла мила, перстик завила – Червено!

АВАДЬ:

6. Пѳшōв Василько гуслѳ лупати в кендрōву,

В кендрѡву гѡру, в шѡвкѡву траву, в кендрѡву.

Гуслі ни влупив, лиш персты ѡбцяпив в кендрѡву... (и т.д)

7. Ци спиш, ци чуєш, господарику? – Сятвичѹр!

Господарику, наш Василечку (авадь Иванѡчку) – Сятвичѹр!

ПЇднмми свѡю журну гѡлѡву – Сятвичѹр!

Гѡлѡву здѹйми, в вѡзѹр подиви – Сятвичѹр!

У твѡім двѡрі сам Господь ходит – Сятвичѹр!

Ой ходит, ходит, волы зганяє – Сятвичѹр!

Волы зганяє, в плуг запрягає – Сятвичѹр!

Поле орати, жито сїяти – Сятвичѹр!

Жито сїяти, врожай збирати – Сятвичѹр!

Врожай збирати, колачі печи – Сятвичѹр!

Колачі печи, гостей чикати – Сятвичѹр!

Гостей чекати, колядувати – Сятвичѹр!

Колядувати, Бога славити – Сятвичѹр!

Бога славити, дѡлю просити – Сятвичѹр!

Дѡлю просити, здѡрѡвѡму быти з усьов родинѡв – Сятвичѹр!

З усьов родинѡв, з вїрѡв у сердцю – Сятвичѹр!

З вїрѡв у сердцю, щастя зазнати – Сятвичѹр!

Щастя зазнати, гадѹвство мати – Сятвичѹр!

Гадѹвство мати, в радости жити – Сятвичѹр!

8. Ой, ид сьому дѡму, тай веселому,

Господарику, на имня Василю,

Встань гѡрі, ой, встань гѡрі,

Бо є в Тебе Божа благодать на двѡрі!

Ци велиш собї защебетати,

А кидь ни велиш, ни дай стѡяти!

Встань гѡрі...

А чїй то плужок на гѡрі грає?

Василів плужок землицю оре.

Встань гѡрі...

Штырі сивї по кѡліненько,

Дзвенїли всьо золотенько.

Встань гѡрі...

Сам Ісус Христос за плужок держит,

Сяты́й Михаи́л Воли́кы гонит.
Встань го́рі...
Сама Пречиста повѣлѣчує,
Истинькы носит, Бѣго́нька просит.
Встань го́рі...
Дай, Боже, по́гѣду, в по́лі врѣбу,
Жито, пшеницю, велику сѣйбицю,
Встань го́рі...

9. Пўшо́в Иванко дѣ го́р на вино, - *Сам молод!*
Сам молод, ой, сам молод, сам молодинькый, сам молод!
У тўм лісечку у зелинькѣму спочиват.
Подыбали ж його сѣмь рѣзбўйникўв,
Стали ся його вызвѣдовати:
Ци маеш ты, Иванку, рўдного нянько?
- Є в мене няньо - ясен місячок.
Ци маеш ты, Иванку, рўдну мамѣчку?
- В мене мамочко - ясноє сонийко. -
Ци маеш ты, Иванку, рўдну сестрѣйку?
- В мене сестройка - ясна зорнѣйка. -
Ци маеш ты, Иванцю, родног бравток?
- В мене братко - сись соколойко.

10. Служило Юря в Пѣльського Крѣля, - *В жилізі!*
В жилізі, ой, в жилізі, його ручочки, його нўжочки в сріблї, зѣлѣті го́рили!
Як дѣслужило, плату просило;
Давали йѣму пару воликўв,
Пару воликўв, пару коровиць,
Пару коровиць, пару яловиць;
Їни ни брало, ни дяковало.
Давали йѣму коника в сїдлї,
Коника в сїдлї, копытця в сріблї;
Їни ни брало, ни дяковало.
Служило Юря в Пѣльського Крѣля,
Як дѣслужило, плату просило;
Ой дали йѣму красну дѣвѣчку,
Красну дѣвѣчку в зеленўм вінку,

А бо взяло, подяковало.

11. А там на луках, дуже широких,
Там же ми горит терновий огник, - *Сам молод!*
Сам молод, ой, сам молод, сам молодинький на коничиньку, сам молод!
Коло огня ходит широкий таниць,
А в таньці ходит княгня Иванко,
На гѳлѳвѳцї сокола носить,
В правѳй ручѳцї коника водит,
В лѳвѳй ручѳцї гусочки носить.
Нитко ни видѳв, лиш панські слугы;
Скоро увѳдїли, пану допѳвіли:
Ой, идѳт, идѳт Иванка звяжѳт,
Иванка звяжите, тѳй го приведите,
Соколойка пустѳт до сокольніцї
Гусочки вирсьте до гусѳвницї
Коника вставте до кѳнюшѳнькы,
Иванка видѳт до темниченькы -
Соколик кѳлит, головѳйкы хоче,
Гусочки гравут, Иванка споминавут,
Коничок гребе, на поле хоче,
Иванко плаче, до милѳй хоче.

12. В господарийка а три сынове, - *Сынове!*
Сынове, сынове мѳї, Витязойкове славнї!
Мали вни землю ни іеряную,
А ни орану, а ни сїяну,
Міряли єї копийками,
Орали єї та шабильками,
Сїяли на ний яру пшинѳйку,
Волочили ї трусевым пером:
Стала пшенойка, так ги стенѳйка,
Стали копѳйкы, ги в нибї звѳздочки,
Идут возочки, так ги хмарочки.
Стало гуменце, ги ясни сонийце,

Идут спереду - самі газдове,
А щинявточькы - вто панявточькы:
Ой шо копѳйка - вто колодѳйка,
Швто колодѳйка - вто тысячѳйка.

13. Зза онѳй горы, зза высѳкѳї, - *Алилуй!*
Алилуй, ой, алилуй! Господи, Боже, помилуй!

Выдты ми выйшли санки писанки,
А в тих саночках молодой дячок,
Здоганяла го девча Жидовчя:
Подожди же мя, мой милый дяче!
Нихай ся хопью гайдука стану.
Загадаме ся хоц три гадочьки,
А три гадочьки та й ни велички:
Ой што ми горит без полomini,
А што ми росте тай без корени,
Та й што ми квітни без синог цвету?
- Горит золовто без полomiна,
Росте каменя та й без корени,
Квітни папороть без синог квету.

14. Ходит мїсячик помежи звїзды свїтячи, - *на кѳню!*
На кѳню, ой, на кѳню, золоте піря, по ньому!

Наше сердїко помижи паны їздячи,
Зганят вѳйнѳйку на нидїлѳйку,
А в понидїлок за нив звивати,
Зняв вѳн збором, став пѳд Самбором,
Як став ѳвѳн шабљов звивати,
Єї став ѳвѳн Самбор лапати,
А выйшли 'д ньому всї Самборяни,
Вшидкі панове и всї мїщани,
Та стали ѳни раду радити:
Што му маєме за коляду дати? -
Выниси йѳму мысу золота,
Мысу золота, а другу срібла;
Вѳн вто ни бере, тай ни дякує.

Вывели йōму коника в сідлі,
Коника в сідлі, сідельце в срібле.
Вўн вто ни бере, тай й ни дякує.
Вывели йōму пару коникўв,
Вўн вто ни бере, тай й ни дякує.
Вывели йōму красну паннōйку,
Красну паннōйку, в павлянўм венoйку;
Вўн вто уже бере, красно дякує,
Низько ся кланят, в нўжочки падаєт.

15. На гōрі, гōрі, зелений явўр, - *Ци чуєш?*

Ци чуєш, ой, ци чуєш, ци гoраздōйко, мōє сердōйко, учуєш?

Пўд тым явором была пōстїлька,
На тўй пōстїльци лежить сят Юрїй;
Прилитїли ид ньoму три зōзулечкы:
Єдна му сїла повыше гōлōвы,
Друга му сїла на білі ручки;
Трїтя му сїла в на білі нўжкы;
Єдна му была рўдна мамочка.
Друга му была рўдна сестрочка.
Трїтя му была йoго милинька.
-Мамко, дай ми коника в сідлі,
Коника в сідлі, копытця в сріблї.
-Сестро дай ми вінок трепевток,
Вінок трепевток, най ся трепоче,
Най ся трепоче, на кого хоче!
Милинькўй дайте цїлый свїточок!

16. Выгнав Василько вōрўн стадoйко, - Ни черно!

Ни черно перo на конику, на стайни лежит!

Ой выгнав йoго на золотый мўст,
Став ся мостойко заламовати,
Стадо стадoйко затаповати,
Став Василько, та й задумався:
Ой ни так ми жаль вōрўн стадoйка,
Ой жаль минї, жаль, того єдного,

Того єдного, кōня вороного,
Што храпōйками звівōчку страшив,
Што очōйками дзвїздочки читав,
Што ушōйками горлōйкы слухав,
Што копытцями бїл камїнь лупав,
Што огōняйком слїдкы заметав,
Што гривōйкōю всьо поле вкрывав.

17. Зза тōй горы, зза высōкōї, - *Ой пане!*

Ой пане, ой пане наш, Будь ты ласкав на нас!

Видко ми, виходит овиц керделиць,

На перед овиц бїлый лигїниць.

На тїм лигїнци сїринька гунька,

А повирхь гунькы сут три трубочки:

Єдна трубочка - вта золота,я,

Друга трубочка - вта медяная,

Трїтя трубочка - вта яворова.

Як си затрубю на зōлōтую,

Пїде ми голос по пїд небесах;

Як си затрубю на медяную,

Пїде ми голос по медянини,

По медянини, по всїму свїту,

По всїму свїту, по бїлим цвїту;

Як си затрубю на явōрōву,

Пїде ми голос по всїх долинах,

По всїх долинах, по яворинах.

-Ой грайте, грайте, ни переставайте!

Туй поиграєме, дале пїдеме;

Най вже вто буде на чисть, на хвалу,

Бōгу милōму, й тōму, што є в тїм дōму,

Як найбїльшōму, так найменшōму!

18. В нидїлю рано мати сына лала, - *В нидїлю!*

В нидїлю, ой, в нидїлю, ранинько, йщи ся нивиднинько, в нидїлю!

Мати сына лала тай проклинала,

А сыночок ся тай розгнівавши,
Казав старшӯй сестрі хліба напечи,
А середуднӯй кōня вывести,
А наймолōдшӯй кōня сїдлати.
Найстарша сестра хліба напекла,
А середушнаа кōня вывела,
А наймолодша кōня всїдлала,
Кōня всїдлала, тай зазвідала:
Коли, братику, гостиком будеш.
- Узьми, сестриці, білый каміниць,
Білый каміниць, легкое перо,
Та пусти його в тихый Дунай:
Як білый каміниць на верха сплыни,
Легкое піречко на спўд упаде,
Пōдумай, сестро, што з того буде?
Коли соничко на навпак зōйде,
Тоды, сестрице, гōстьомв тя буду -
Навернув коньом выд схода сōнця,
Тай пўшōв си у темный лісок,
Выйшōв увўн в чистое поле,
Став му коничок білым каміньцом,
Вўн молодинькый зеленым явором.
Ой стала мати за сыном плакати,
И пўшла она за ним глядати;
Выйшла она си в чистōе поле,
В чистое поле, у широкое,
Та й став його дожджик кропити,
Та стала она на білый камінь,
На білый камінь, пўд зелен явўр,
Ой стали єї мушкы кусати,
Стала она си очи ломати;
Прорік явориц до нїї словце:
Ой, мати мōя, мати проклята,
Ни дала сь ми в селі кмечати,
Ищи ми ни даш в полю стōяти,
Білый каміниць - сивый коничок,

Зеліні листя - мѳе цуря,
Дрѳбні прутыкы - мѳї перстыкы. -
А мати його ся розжаловала,
Та й на порох ся розсіяла.

19. Ой в поле, в поле, в чистинькое поле, - *В ниділю!*
В ниділю, ой, в ниділю, ранинько в ниділю!

Там ми стойит зелений явѳр,
На явѳрѳйци сїв сокойко,
Сїв сокойко выє гнїздойко,
Ой выє, выє, перевыває.
Барвіночком го подкладає,
А в середину кладе тисину,
А завершує сухым золовтом.
Там туды лежит давна стежѳйка,
Стежойкѳв иде молодой панич,
Молодой панич на сивѳм кони.
Ой мірят, стрілят до сив сокола:
Ни стріляй мени, молодой пане!
Ой як ты пѳдеш за тихый Дунай,
За тихый Дунай, за красну панну,
Вто тоды перепроваджу,
Перепроваджу и перенису
Свойима хорти я пересвищу,
Еї чижемкы я ни замѳчу.

ДІВЦІ

1. Пѳшла Маріка рано на вѳду, - Ой дай, Боже!
Издыбали єї три лигінікы,
Загадали їй три загадочки,
Як выдгадаєш, та наша будеш:
Што, панно, росте без кѳрінчика,
Што, панно, горит без пѳлѳміне,

Што, панно, цвіте без цвіту.
- Хыба была я ни мамчина была,
Обы я іх ни выдгадала:
Білый камінь росте без кōрінчика,
Золото горит без пōлōміне,
Папорōть цвіте без цвіту.

2. Ой в пōлі, в пōлі, в чистинькӯм пōлі, - Ой волы!

Ой волы, волы, ой сивинькїї, ой волы!
Та там ми стойит загородōйка,
В тӯй загородōйці нова свїтлōйка,
А в тӯй свїтлōйці бōкруглый столик,
При нїм ми сидит пан перимысльный,
Перед ним сидит молода паня,
На тӯм паняты рудая сукня,
На нōжочках шнурованї бытки,
На бочōйках кованый пояс,
На тӯм пōясї жōвті ретязькы,
На тых ретязькох золоты ключї,
На гōлōві павяный вїнок,
На ручці золотый перстеньок.
Рудая сукня землю замїтат,
Шнурованї боткы землицю точат,
Кованый пояс бочки пӯдперат,
Павяный вїнок без вїтру шумит,
Золотый перстеньок без огня горит.
А наш панōйко из вōйны прийшōв,
З войны, из вōйны, з Угōрськōй стороны,
Поприходили 'д ньому панове,
Ид ньому панове, його братове,
Стали ся його вызвїдовати:
Што там доброго в Уграх слыхати? -
Добре слыхано, бо вже поорано,
Уже поорано, злотом сїяно,

Павяным перцьом заволочено
Золотым мечом загорожено!

3. Ой в поле, в поле, в чистинькӯм поле, - *Ой волы!*

Там ми стойит загородойка,
В туй загородці красна дівочка,
Садочок садила, Богу ся молила:
Рости, садочку, тонко, високо,
Тонко, високо, в кōрiню глyбоко! -
Ишōв коло ний молодой лигiнь:
Бог помогай, Бог, красна дівочко! -
Вна ся го злякла, нич му не рекла,
ōвiнь ся схопив, шабильку выхопив,
Выстинав садок, садок вышньовый,
Садок вышньовый и черешньовый.
-Што я пак буду дома казати?
Пōвила бы я, ож буря была,
Ож буря была, садок розбурила:
Бурi ни было, теплинько было.

4. Ой при лужōчку, при бережōчку, - Калино!

Калино, Ой, калино,
Чōму тебе вода пӯдмыла?
Там туды лежит здавна стежōйка,
На калинōццi сив соколойко,
А тов стежойкōв иде дівочка.
- Бог помогай, Бог, сив соколойко!
-Бог дай здорова, красна дівочко!
Красна дівочко, пōй ты за мене!
Ой маю я три грады бiлi,
В єднiм градōйку самi будеме,
В другӯм градōйку яра пшиничка,
В тритiм градōйку зелене вино.
- Ой кидь бы ты мав три града бiлi,
Ни сидiв бы ты на калинōццi
Лем бы ты сидiв у граду бiлiм;

Ой кидь бы ты мав три града білі,
Ни дзьобав бы ты на лузі пісок,
Лем бы ты дзьобав яру пшиничку;
Ой кидь бы ты мав три града білі,
Ни пив бы ты си лугōву вōду,
Лем бы ты си пив зелене вино.

5. Прала дівōчка хусты на леду, - На леду!

На леду, Ой, на леду, на поледици,

На студенькийй водици!

Прийшов до неи красныи молодец:

Бог помогай, Бог, красна девойка!

- Боже, дай здоровя, красныи молодче!

- Я ти, девойко, хусты розмечу.

- Як ты розчешеш, я си позберау.

- Я ти, девойко, прайник завержу.

- Як ты завержеш, а я си найду.

- Я ти, девойко, воду вылею.

- Як ти вылееш, а я не змерну.

- А я ся с тобов, девча, оженю.

Як ся ожениш, я за тя поду.

6. Ой ясна, красна, калина в лузе, - В ниділю!

Ой а йще красна Анничка в дōмі:

Пō двору ходит, як заря сходит,

В сінōчкы вийшла, як зоря зўйшла,

У хыжу зайшла, паны уставут,

Паны уставут, шапкы знимаवут,

Шапкы знимавут, єї звїдавут:

Ци то Царўвна, ци Кōрōлўвна?

- Я Михайлōва дочка, Анночка.

7. Ой в пōлю, в пōлю, в чистинькўм пōлю,

А в ний, а в молодинькōй, а в ний!

Та там ми стойит нова загородōйка,

В туй загородійці шōвкова травка,
Жала ї, ой жала, красна дівочка,
Коло загородійкы давна стежōйка,
Стежōйкōв ишли три косчикове,
Три косчикове, молодчикове:
Зєднайте ми ся травку скосити,
Травку скосити, в ворох зносити,
Та я вам буду дорого платити:
Єднōму буде павяный вінок,
Другōму буде золотый перстинь,
Третьōму буде сама молода,
Сама молода, яко ягода.

8. Ци дома сте, пане господарю? – Ци чуєш?

Ци чуєш, ци гораздōйко, мōє сердинько, нōчуєш?

- Ой дома, дома, за столом сижу,
За столом сижу, грожикы личу -
Хочеме мы тя, красну дівōчку,
Красну дівōчку, в зеленум вінку;
Раді бы мы єї зоглядовати,
Зоглядовати из сōбōв взяти,
Из сōбōв взяти, тай подяковати.

9. Пōсіяла ленку на загуменку – А в ний!

А в ний, а в ний, а в молодинькōй, а в ний!

Леник ся ни вродив, лем конопелькы,

На тых конопельках золота ряса;

Обзьобуют ми ї дрūбнї пōтятка,

Обганяли їх три сироточки.

Ише-ге, ге-ге, дрūбнї пōтятка,

Ни обзьобуйте зōлōту рясу!

Ой бо маєме люту мачōху,

Та вна нас спалит на дрūбный попелиць,

Она нас посіє в загородійці,

Та з нас ся вродит трояке зілья:

Первое зільячко - бождеревочок,

Друге зілячко - крутая мнята,
Третьоє зілячко - зелен барвінок.
Бождеревочок дівкам до косочок,
Крутая мята хлѡпцям на шапки,
Зелен барвінок дівкам на вінок.

10. А в лісі, влісі, в буковинѡйці, - Ци чуєш?
Ци чуєш, Ой, чуєш, моє серечко, ци чуєш?
Там ми кукала сива зѡзулечка,
Выслухала єї красна дівочка:
Ой кобы я мала ясну шабильку,
Выстинала бы я ліс-буковину,
Ліс-буковину, вшитку ялину.
Кидь бы м имила сиву зѡзулечку,
Пустила бы м ї до свого садочка,
Ѧбы Ѧна ми ранинько кукала,
Ранинько кукала, газду зганяла:
Встань, газдо, гѡрі, білый динь на двѡрі,
Встань воликам дати, час пўти орати,
Час пўти орати чорну земличку,
Чорну земличку, на яру пшиничку,
На яру пшиничку, на зиму житце!
Буде там стебильце - само тростове,
Будут колыскы, ги билинойкы,
Будут там женці - самі лигінці,
А вязальничкы – самі лигінці,
Будут снопикы, як на небі звїздочки,
Будут стогойкы, ги горойкы,
Будут вѡзычкы, як чѡрні хмарочки,
Звезут Ѧни, звезут, з пѡля до стодолы!

11. Кукала зѡзуля в селі, в садѡчку – *Світає!*,
Світає, ой, світає, рано, ранинько, світле сонечко сходжає!
В селі, в садѡчку, ни мала косичку,
Стала ся томити, де має гнїздо вити:
Ви́ла бы м го, ви́ла, в лісі, при дѡрѡзі,

В лісі, при дорозі, та на ліщаночці;
Ліщаночку рушит, гніздо розпотрушит,
Гніздо розпотрушит, діти ми оглушит. -
Ви́ла бы м го, ви́ла, при поточку,
При поточку, ой на вербочку;
Водиця прийде, гніздо забере,
Гніздо ми забере, мене осиротит;
Буду го вити у вишньовім садочку,
У вишньовім садочку, а ни на вершочку,
Та я си буду рано кукати,
Рано кукати, газду изганяти:
Вставай, газдо, горі, білий динь на дворі!
Стала ти ся радість в тво́йому дворі:
Коровиці ти ся всі положили,
Сиве стадочко та породили.
Час вам, волочки, орати горочки,
А вам, коровиці, в лісі до травиці,
Вам, невісточкы, носити істочкы,
А вам, дівочки, в лісі на травочки

12. А на горочці два голубочки

Ячмінь жнут,

А в долині дві зозулечкы

Лен берут.

- Поруняй, Боже, горы, долины

Рунинько!,

Обы ся было до мого нянька,

Виднинько!

Ой ци виднинько, ци ни виднинько,

Ни дбаю,

Свого нянько по голоску, в темнім ліску,

Спознаву!

(и так пак за каждого: мамку ,сестру, братка, милого и т.д)

13. Плыла дівочка долї Дунайом, - Дунаю!

Дунаю, Ой, Дунаю, море, Аннице, зоре!

Біжит коло ний та нянько єї:
Подай ми, няньку, свою ручōчку,
Най я ни тōплю ся у Дунайōчку! -
Я ти ни подам, бо я сам впаду. -
*(Плыла дівочка дōлū Дунайом и т.д;
Там туды біжитмамка, сестричка и т.д.)*
Плыла дівочка дōлū Дунайом
Тамтады бежав миленький еи:
Подай ми, милый, свою ручОйку,
Няй я не тону в ДунайчОйку! -
Миленький подав, девойку достав,
Лепше миленький, як брат роднОйкий.

14. А в чистūм пōлю болонечōйко, - *Ци чуєш?*
Ци чуєш, Ой, ци чуєш? Ци гораздōйко, моє сердечко, учуєш?
Та там ми стоїит загородōйка,
В тūй загородōйці яра пшиничка,
Сокотила ї красна дівочка.
Там тūды была здавна стежōйка,
Там тūды ишōв паниць-лигїниць.
- Бог помагай, Бог, красна дівочко!
- Боже, дай здōрōвля, паниць-лигїниць!
-Сподобила ми ся яра пшиничка,
А ищи лїпше красна дівочка.
-Кобы ты прийшōв в нидїлю рано,
В нидїлю рано, до схūd сонечка,
Ой, увидїв бы ты мōї красні стрōї:
Кардованї чижмы землицю точат,
Ройова сукня теремы змїтат,
Шовковий корсет плечикы стискат,
Кованый пояс боки пūdперат,
Золотый перстиниць перстик здобит,
Французькі кōрōлі шию пūdперли,
Павяный вїнок гōлōву зносит.

15. Збирала дівочка жōвті яблычка,- *Жовтая!*

Ой, жовтая, яблўнка, жбўвті яблычка зродила!

Сокотила іх красна дївочка:

Прийшбв до нїї нянько єї:

Дай ми, дївочко, єдно яблычко!

Авадь ми го дай, авадь ми продай! -

А ти го ни дам, а тай ни продам. -

(пак, мати, сестра, браток)

Прийшбв до нїї милинькый єї:

Дай ми, милинька, єдно яблычко!

Авадь ми го дай, авадь ми продай! -

А ти го ни дам, а тай ни продам. -

Ты си милинькый, ни роби смїх,

Набери си цїлый мїх.

Лїпше милинькый, ги брат рўднинькый.

16. Ой там на луках на Бадаловськым, - Пўд бором!

Пўд бором, Ой, пўд бором, пўд зеленинькым явором!

Там ми дївчатко Бадаловчатко,

Коники пасе, на гусельках грає:

Пўдслухали єї панськїї слугы,

Скоро пўдслухали, пану знати дали:

Коники ведїт до конничбйкы,

А гуселькы узьмїт пану до свїтлицї,

А дївчатко, всадьте до темничбйкы!

Коники ирзут пану в конници,

А гуселькы гравут пану в свїтлицї,

А дївчатко плаче пану у темницї.

17. На тбй ми гбрі, на тбй высокўй,

Ой там ми косит бїлинькый хлопиць,

Красна дївочка фрыштичок носит;

Ище ни вийшла, лем на покосы,

Ой кричит, плаче, красна дївочка:

Цыть, ни плач, ни крич, красна дївочко,

Из яворочка буде колыска,

Завїсїме мы го межи дубочки,

Межи дубочки, на ретязойкы,
Вітер буде дути, буде колысати,
Дожджик будет ити, буде го купати,
Сонце буде гріти, пеленкы сушити,
Матінка Божа буде повивати,
Сята Магдалина буде плекатарочка,
Буде плекаторочка и рӯдна мамочка.

18.Зажурила ся Чорная гора, - Ой дай Боже!

Што ни зродила жито, пшеницю,
А изродила зелене вино,
Зелене вино, што Бōгу мило.
Сокотила го красная панна,
А сōкōтячи файно уснула,
Де сь ми ся взяли райськїї пташкы,
Та исхопили зелене вино,
Ни зоставили, лиш вине яблыко,
Туды стежечка давна бувала.
Надойшōв нив та нянько єї
Кличе, покличе на красну панну:
Вирсь ми, дōнько, винне яблычко! -
Бог ми, ни вержу, милōму держу -
Надойшла туды та мамка єї,
(Сестричка, братик и т.д)
Надыйшōв туды милинькый єї,
Кличе, покличе на красну панну:
Вирсь ми, мила, винне яблычко!
Ябко вырвала, милōму дала.

19.Прийшли за дівкōв триє сватачōв з лелієв.

Еї з лелієв, лелієв, за молодинькōв, за молодинькōв Марієв!

Першії стали за воротами з лелієв...

Другїї стали за двириньками з лелієв...

Тритїї стали за столиками з лелієв...

Що бы тым дати за воротами з лелієв...

А тым бы дати щовковий пояс з лелієв...
Що бы тым дати за двериньками з лелієв...
А тым бы дати золотый перстень з лелієв...
Що бы тым дати за столиками з лелієв...
А тым бы дати Маріку в вінку з лелієв.

А также:

20. Прийшли за дівкѡв триє сватачѡв з косицьѡв.

Ей з косицьѡв, косицьѡв, за молодинькѡв, за молодинькѡв Анницѡв!

21. Было в Марікы єдно яблычко, ни вержу!

Ни вержу, вержу, милѡму держу, милѡму держу, ни вержу!

Каже їй нянько: вирсь ми яблычко, ни вержу!

Каже їй мамка: вирсь ми яблычко, ни вержу!

Каже їй браток: вирсь ми яблычко, ни вержу!

Каже їй сестра: вирсь ми яблычко, ни вержу!

Каже їй милый: вирсь ми яблычко, ой вержу!

Ой вержу, вержу, бо тѡбі держу, бо тѡбі держу, ой вержу!

АВАДЬ:

22. Ой в садї, в садї, в садї виноградї,

Винна яблѡнь червоны яблыка зродила!

«Тко ми там буде за садѡвника? -

Там садѡвничка дївка Анничка.

Приходит ид нїй та єї нянько,

Приходит тид нїй, та просит єї:

«Дочко Анничко, вирсь ми яблычко!» -

«Няньку, ни вержу, бо милѡму держу (и т.д.)

23. Пасла Маріка чотыри волкы пїд бором,

Ей пїд бором, пїд зеленинькым, пїд зеленинькым явором!

Шітїчко шила, волкы згубила пїд бором...

-Иди ты, няньку, та найди волкы пїд бором...

А нянько пїшѡв, волкы не найшѡв пїд бором...

- Иди ты, мамко, та найди волкы пїд бором...

А мамка пўшла волкы не найшла пўд бором...
- Иди, братику, та найди волкы пўд бором...
А братик пўшōв, волкы не найшōв пўд бором...
Иди ты, сестро, та найди волкы пўд бором...
А сестра пўшла, волкы не найшла пўд бором...
Иди ты, милый, та найди волкы пўд бором...
А милый пўшōв тай волкы найшōв пўд бором...

24.Прала Маріка пōпōві ризы на леду.

На леду, леду, на лединици на студининькўй водици!

Ой прала, прала, перстень згубила на леду...

- Иди ты, няньку, перстинець найди на леду...

А нянько пўшōв, край світ ōбыйшōв, перстень не найшōв на леду...

- Иди ты, мамко, перстинець найди на леду...

А мамка пўшла, край світ ōбыйшла, перстень не найшла на леду...

- Иди, братику, перстинець найди на леду...

А братик пўшōв, край світ ōбыйшōв, перстень не найшōв на леду...

Иди ты, сестро, перстинець найди на леду...

А сестра пўшла, край світ ōбыйшла, перстень не найшла на леду...

Иди ты, милый, перстинець найди на леду...

А милый пўшōв, край світ не вбыйшōв, перстинець найшōв на леду...

АВАДЬ:

25. Ой прала Маріка Бōжїї ризы *на Ярдань,*

На Ярдань в вōдї, на краснїм брōдї, на Ярдань.

26. Ой прала Маря поповы ризы – *на Йордан,*

На йордан-вōдї, на краснїм брōдї – на Йордан.

27. Прала Маріка пōпōві ризы на рінку!

На рінку, рінку, на зеленōму, на зеленōму зарінку!

Ризы выпрала, хрещик згубила на рінку...

- Иди ты, няньку, та найди хрещик на рінку...

А нянько пўшōв, хрещик не найшōв на рінку...

-Иди ты, мамко, та найди хрещик на рінку...
А мамка пӯшла, хрещик не найшла на рінку...
- Иди, братику, та найди хрещик на рінку...
А братик пӯшōв, хрещик не найшōв на рінку...
Иди ты, сестро, та найди хрещик на рінку...
А сестра пӯшла, хрещик не найшла на рінку...
Иди ты, мильй, та найди хрещик на рінку...
А мильй пӯшōв, та хрещик найшōв на рінку...

28.Прала Маріка Йванкōву хустку на Йордан!
На Йордан-вōдї, на краснӯм бродї – Маріка!
Ой прала, прала, перстинь згубила на Йордан,
На Йордан-вōдї, на краснӯм бродї – Маріка!
Як бы миленькый перстиниць найшōв на Йордан,
На Йордан-вōдї, на краснӯм бродї – Маріка!
Миленькый прийшōв и перстинь найшōв на Йордан,
На Йордан-вōдї, на краснӯм бродї – Маріка!
Перстиниць найшōв, доказав любōв на Йордан!
На Йордан-вōдї, на краснӯм бродї – Маріка!

29.Вганяла Анця яру пшеницю, в нидїлю!
В нидїлю рано зелене винко збрано!
Ишли мы туда троє мōлōдцї,
Позавїдїли на вту пшеничку,
Ни на пшеничку, лем на дївōчку.
Мōлōдцї-хлōпцї, ни чудуйте ся, в нидїлю!
Рїшень сукечка, стежочка вмітать, в нидїлю!
Кордован чижом на нїжках скрипит, в нидїлю!
Горбовый пōвяз скрипит, в нидїлю!
Дручочок ламке, в нидїлю!
Золотый вїнок гōлōвку хылит, в нидїлю!
Срїберный перстинь перстикы щипле, в нидїлю!
А ты, Анценько, будь здоровинька!
Будь здоровинька, рости велика, в нидїлю!

Мамці на п̄м̄ч, в̄тцю на радість, в ниділю!
Будь Б̄гу хвала з нашого слова, в ниділю!

30.Ой, рано, рано к̄р̄вка пила,
А йщи май рано д̄в̄нька встала.
Хыжку вмітала, огник наклала,
О̄й п̄шла о̄на на водиченьку,
На водиченьку та в керниченьку.
Ой, слухать, слухать, з̄зулька кукать.
З̄зулька вчула о̄нь ся вернула.
Ой, дай ми, Боже, світлу сабельку,
Гуж̄вку стяти, з̄зульку взятии,
Понести єї на няньк̄в садок,
На м̄й о̄рішок, абы вна мині,
Рано кукала, мене зганяла.
Абым я с̄бі огник наклала,
Огник наклала, столы встелила.
Столы встелила, г̄сті приняла.
Одніми г̄стьми, пресвітле сонце,
Другыми г̄стьми, предробный дощик,
Третіми г̄стьми, преясный місяць.
Хвалить ся сонце: «Ни є над мене,
Бо к̄й зайду я рано в ниділю
О̄быгрію я горы й долину.
Горы й долину, всю Верховину».
Хвалить ся дощик: «Ни є дад мене,
Бо к̄й я стану рано на весні,
Рано на весні, расный, дробненький,
Зрадує ся жито, жито пшениця,
Жито, пшениця, вся особиця».
Хвалить ся місяць: « Ни є над мене,
Бо к̄й я з̄йду рано, звечера,
Зрадує ми ся вся п̄льна звірка.
Вся звірка в п̄лю, тай рыбка в м̄рю.

По за сим словом, бывайте з Богом».
Ой выйди ты д нам, та подякуй нам
Та подякуй нам, што веселили
Як збзулина в тузі у лузі,
При буквїні, при зеленинкїй.
Як ластовочка при нѳвѳм дѳмї,
При нѳвѳм дѳмї, при новых сїнях.
Вїнчуєме Тебе, красна дївонько,
Золотым вїнцем, красным лєгїнцем.

31. В вишневѳм садку бїлїй камїниць - Марїко!
Красна Марїко, говори з нами, колядниками – Марїко!
На тѳм камїнци гѳлубок сидит – Марїко!
Гѳлубок сидить, на тебе дивить – Марїко!
На тебе дивит, бо тебе любит – Марїко!
Ой, любит, любит, сватати буде – Марїко!
Сватати буде, узьме за жѳну – Марїко!
Узьме за жѳну - у парї жити – Марїко!
У парї жити, Бога славити – Марїко!
Красна Марїко, говори з нами, з колядниками – Марїко!
Бога славити, а нас гостити – Марїко!
Вїнчуєме тѳбї, в радости жити – Марїко!

32. В нашѳй Аннѳчкы трѳй молодїцї,
Я в нїй, гѳй, я в нїй, я в молодїнкїй,
Стратив я крылечка до нїй!
Єднї ми сїли в нѳвїї сїни,
Другї ми сїли до хыжочкы,
Тритї ми сїли докѳмнаточкы,
Єднї ми пили та варенѳчку,
Другї ми пили зелене винце,
Тритї ми пили солѳдкїй медїць.
Єдень даровав шѳвкѳву хустку,
Другїй даровав золотїй перстїнь,
Тритїй даровав зелений вїнок,

Зелений веноч най ся трепоче,
Най ся трепоче, за кого хоче!

ЃАЗДОВИ

1. В нашого пана, пана крайника, - *Писано!*

Ой писано, писано злотом му терем писано.

Тисовы сходы, яворовы сены;

По сходах ходит молода панна,

Молода панна ключами дзвонит.

Помалы дзвонит, зблоти ключи,

Помалы дзвонит, пана ни зжене.

Бо наш панойко из войны прийшов,

Из войны прийшов, з Угорской земли,

Прийшли до нього та братя його,

Стали ся в нього та вызвідати:

Ой брате, брате, што там слыхати,

Што там слыхати в Угорской земли?

- В Угорской земли добре слыхано,

Ой бо там уж є всьо поорано,

Злотом сїяно, заволочено,

Заволочено, всьо погороджено -

Дай же вам Боже, щастя, здорвля,

А из свйов газдыньюв!

В стайни радбсть, в хыжи веселбсть,

Дай вам Боже!

2. В нашого пана сут три соколы, - *Соколе!*

Соколе, соколе сивый, соколе, ни лїтай ранинько у поле!

Єден полїтїв в чистое поле,

Другый полїтїв быстрбв рїчичкбв,

Тритїй полїтїв в тимнї лїсочки.

Тот, што полїтїв в чистое поле,

Тот же ми принїс перепїлбчку,

Перепіл̄чку пану на сн̄даня;
Тот, што полит̄в быстр̄в річичк̄в,
Тот же ми прин̄с щуку рыб̄йку,
Щука рыб̄йка пану на об̄ід.
Тот, що полит̄в в тимн̄ї лісочкы,
Тот же ми прин̄с ч̄рну куп̄йку,
Чорна куп̄йка пану на шуб̄йку.

3. Ой ци дома сте, пане господарь? - *Просив вас!*

Просив вас, пан Бог, на порад̄йку, на бес̄ід̄чку до себе.

Ой дома, дома, радойкы раджу,
Радойкы раджу, волики кладу.
Сут в вас волики у три радойкы,
И типирь у три, на р̄ук чотыри.
Суть в вас коники у три конничкы,
И типирь у три, на р̄ук чотыри.
Сут в вас овечкы три кожарочкы,
И типирь у три, на р̄ук чотыри.
Суть в вас пчелойкы у три рядочки,
И теперь у три, на рок чотыри.
Суть в вас копойкы у три рядойкы,
И теперь у три, на рок чотыри.
Копа на к̄опі, а сн̄п на сн̄пі,
Копы пашнисті, снопы ряснисті.

4. Стойит сосн̄йка серед двор̄йка, - *Алилуй!*

Ой алилуй, алилуй! Господи Боже, помилуй!

А в т̄й сосн̄йці тр̄йкый хосен,
А выд к̄оріня ж̄вті лишойкы,
А в серед яри пчолойкы,
А п̄д вершийком сивы соколы.
Пон̄суют ся ж̄вті лишейкы,
Вже іх д̄ох̄дят панські х̄рт̄йкы.
Пон̄суют ся яры пчолойкы,
Вже іх д̄ох̄дят буйні поточкы.

Понѡсуют ся сивы соколы,
Вже їх дѡхѡдят дуйнї вітрове,
Дуйнї вітрове, дрѡбнї дожджове.

5. Зза тѡї горы, зза высѡкѡї,

Гей, волы!

Видко ми выхѡдят, три браты рѡднї:

Єден братейко, свїтле сонейко,

Другый братейко, ясен мїсячек,

Тритїй братейко, дрѡбен дожджейко.

Мїсячик ся бере заморозити

Горы, долины и верховины,

Глубок пѡтѡчки й бистры рїчечкы;

Сонейко ся бере розморозити

Горы, долины и верховины,

Глубок пѡтѡчки й быстри рїчечкы;

Дожджичок ся бере зазеленети

Горы, долины и верховины.

Будь Богу хвала з нашого слова!

Богу на хвалу, людям на славу!

6. В нашого пана господарейка, - *Бог дав му!*

Ой, Бог дав му, ни заздрїт, панове братя, дасть и Вам!

Ой красно в ньго и двѡрї його,

Тисѡві сїнцї, яворовы схѡдї,

Ходит ми по них молода княгыня,

На тѡй княгинї кованый пѡяс,

На тѡм пѡясі зѡлѡтї ретязкы,

На тых ретязках мїдянї кличы:

Мїдянї кличы, тихо, тихо, дзвините,

Тихо дзвините, пана зжените!

Бо типирь пан наш з Угѡр прийшѡв,

А з Угѡр, з Угѡр, з Угѡрскѡй земли.

Зыйшли ся 'д ньому вшидкї панове,

Вшидкї панове, його братове,

Стали ся його вызвїдовати:

Ой пане, пане, што там чувати,
Што там чувати в Угѳрскѳй земли?
- Угорска земля вся поорана,
Вся поорана и пѳсіяна,
Павяным перцем заволочена,
Ясными мечи ѳбгороджена,
ѳбгороджена выд злѳї тучі.

7. За тамтѳй горы, за высѳкѳї, - *Славен єсь!*
Славен єсь, Боже, на высокости, славень єсь!
Выходит нам там золотый хрест,
А пѳд тым хрестом сам милый Гѳспѳдь,
На нїм сорочка та джунджовая,
Та джунджовая, барз кырвавая,
Нитто ни видїв мѳю порану,
Лем ми видїло дївча Жидѳвча,
Ой ишло ѳно в Дунай на вѳду,
На вѳду ишло, тай увидїло,
Ож Руский пан Бог из мертвых устав,
Скоро видїло, вѳтцю пѳвіло:
Ой дївча, дївча, ты Жидовина,
Кобы сь ты ни так моя дїтина,
Казав бы м я тя в Дунай шинути.
Тоды Руский Бог из мертвых устане,
Коли тот каплун спред мене злетит,
Пѳд облакы сяде, красно запїє. -
Є перед Жидом тарїл точеный,
А на нїм лежит каплун печеный,
А каплун злетїв, на облак си сїв,
Краснинько запїв, а Жид ѳступїв.

8. За тѳй ми горы, за высокѳї, - *Славен єси!*
Ой, славен єси, наш милый Боже, на высокости, в свѳїй славности, славен єси!
Видко ми выходит тонойкый голос,

Тонийкый голос, топоры дзвинят,
Топоры дзвинят, камя тешут,
Камя тешут, цирковь мурувут,
Цирковь мурувут во тройи двери,
Во тройи двери, во три облакы;
У єдних двирях иде сам Гѳспѳдь,
У других двирях матинька Божа,
У тритїх двирях їй сятый Петро,
Перед милым Богом органы грают,
Перед сятым Петром свїчки гѳрїют,
Перед матинькѳв Божов ружа прѳцвїтат,
А з тѳї ружї пѳтя выникат:
Ни є вто пѳтя, лем сам милый Гѳспѳдь,
Што грїхы гладит, до неба провадит,
Буде Бѳгу хвала з нашого слова,
Богу на хвалу, людям на славу!

9. За тамтѳй горы, за высѳкѳї, - *Славен єси!*

Ой, славен єси, наш милый Боже, на высокости, славен єси!

Выходит ми там золотый крижик,
А пѳд тым крижом сам милый Гѳспѳдь:
Ой иде, иде, книжичку читат,
Книжичку читат, пѳстѳйку глядат,
Рѳздвяного найшѳв ни зпѳвна шїсть недїль,
А великого зпѳвна сїм недїль,
А Маткы Бѳжїй лем две недїлі,
А Петрового кивко Пан Бог дасть,
Тко же го зпостит по справедливости,
Тѳму ж ми буде рай ѳтвореный,
Рай ѳтвореный, пекло замкнено,
Пекло замкнено, клич затраченый.

10. Ой в поле, в поле, в чистиньку поле, - В недїлю!

В недїлю, ой, у недїлю, ранинько в недїлю!

Там же ми стоїт зелений явӯр,
На яворӯйце сїв соколоїко,
Сїв соколоїко выє гнїздõйко,
Ой выє ,выє, перевиває.
Барвеничийком го подкладає,
А в середину кладе тисину,
А завершує сухим золотом.
Там туды лежить давна стежейка,
Стежейкõв иде молодый панич,
Молодый панич на сивӯм кони.
Ей мїрят, стрїлят до сив сокола:
Ни стрїляй мене, молодый пане!
Ой як ты пӯдеш за тихий Дунай,
За тихий Дунай, по красну панну,
То я їй тõбї перепроваджу,
Перепроваджу и перенису
Свойима хорти я пересвищу,
Ой чижемкы я ни замõчу.

11. Цы дома бываш, пане господарь,
Встань горе! Дав ти Бог добре,
У твоим дворе, встань горе!
Твои рыноїки позаметаны,
Твои столоїки понадкриваны,
За твоим столом трої гостейки,
Гостейки трої не еднакии:
Едень гостейко светле сонейко,
Другий гостейко ясен мясячок,
Третий гостейко дробен дожджейко;
Сонейко гварит: Нет як над мене:
Як я освечу горы, долины,
Церкви, костелы и все престолы -
Ясен мясячок: Нет, як над мене:
Як я освечу темну ночейку,
Возрадуются гости в дорозе,

Гости в дорозе, волойки в стозе -
Дробен дожджейко: Нет, як над мене:
Як я перейду три раза на ярь,
Три раза на ярь місяця мая,
Возрадуються жита, пшеници,
Жита, пшеници и все ярници

12. *Ей дōлū ми, дōлū далеко, - Алилуй!*
Алилуй, гей, Алилуй, Господи, Боже, помилуй!

Там ми сотины та й ни орані,
Та ни орані а ни сїянї,
Й оре ми, ой бідный сідлячок;
З єдного кўньця оре, з другого сїє.
Лежит там, лежит давна стежейка,
А стежейкōв иде Матинка Божа,
Несе она, несе, на ручках соколя:
Бог, помогай Бог, бідный сідлячку! -
Бог дай здорова, Матинка Божа! -
Будут туй ити Жиды и Жидōвки,
Жиды, й Жидовкы, й Жидўвські дївки,
Ни пōвиж ми ты, ож я типирь ишла,
Пōвиж ми ты, ож я туйкы ишла,
Коли ты орав, пшиничку сїяв! -
Ищи Мати Божа гет гōру ни прўйшла,
Стали ї, стали Жидове вганяти,
Жиды, Жидōвки и Жидўвські дївки.
-Ей, Бог, помай Бог, бідный сідлячку!
Дав ти Бог щастя, йще ти дасть лїпше.
Єдно нам пōвиж, ци ни ишла туй,
Ци ни ишла туй така бїлоглова,
Ци ни несла она на руках сокола?
-Ишла она, ишла, коли я ту ёрав,
Коли я туй орав, пшиничку сїяв,
А типирь уж ея пшиничку зажав -
Стали Жидове рады радити,

Рады радити, што мавут робити:
Рады вradiли, назад ся вернули.
Ище Мати Божа гору ни перийшла,
Стала она, стала минутку спочивати,
Минутку спочивати, сына повивати:
Стало їй ся, стало рӯща кланяти,
Буча, коріня и всякѡе ствѡрїня,
Лиш ся ни клонила проклята осика,
Проклята осика и проклятѡе терня.
Проклята осика, Бог дай бы ся трясла
До суду судного, до віку вічного!
А проклятоє терня Бог дай бы кололо
До суду судного, до віку вічного!

13. Чій ѡто плужок май скоро вийшѡв? - *Ой, дай Боже!*

Васильѡв плужок май скоро вийшѡв,
Сам мильїй Гѡспѡдь волики гонит,
Пречиста Дїва істонькы носит,
А сятый Петро за плугом ходит,
Істонькы носит, все Бога просит:
Ой роди, Боже, жито, пшеницю,
Жито, пшеницю, всяку пашницю! -
Буде пшеничка Бѡгу на хвалу,
Бѡгу на хвалу, людям на дару,
Будут женчикы всї молодчикы,
Будут волонькы, ги повозонькы,
Будут кононькы, ги дзвїздонькы,
Будут снопонькы, ги дрѡбный дожджик,
Будут возити, в стогы стожити,
А в ширь ширити, а в вись вісїти;
А на вершечку сив сокол сидит,
Сив сокол сидит, в море ся дивит
В море ся дивит, рыбѡньку ловит,
Рыбоньку ловит господареви,
Господареви на вечерѡньку,
Господареви й господинѡнї,

Господинонї и всїй чиядонцї.

14. Ой в ліску, в ліску, а в жовтому піску, - Ой, дай, Боже!

Росте деревце тонке, високе,
Тонке високе, звирьхы кудряве.
На тїм кудрявци сив сїкїл сидит,
Сив сїкїл сидит, далеко видит,
Ой видит, видит а в чистое поле,
А в чистое поле, де плужок оре,
Ори ж ты, пружку, здробненька нивку,
Тай посїеме яру пшеницю,
Яру пшеницю, всяку пашницю,
Та вродит нам ся стебло-серебро,
Тай збереме мы женцї-мїлїдцї,
Женцї-мїлїдцї - дївки тай хлїпцї.
Тай зожнемж мы а в дрїбнї снопы,
Тай искладеме а в густї копы,
Будеш ходити межи копами,
Ги ясен мїсяц межи дзвїздами.
Ой за сим словом будь ми здїрїв!

15. Цы дома сь, пане господарь,- Встань гїрї!

Дав ти Бог добре, у твоїм двїрї, встань гїрї!

Твої рыноїкы позаметанї,
Твої столикы понакрыванї,
За твоїм столом троє гостейкы,
Гостейкы трїї ни єднакїї:
Єдень гостейко свїтле сонечко,
Другый гостейко ясен мїсячик,
Тритїй гостейко дрїбен дожджейко;
Сончко каже: Ни є над мене:
Як я їсвїчу горы, долины,
Церквы, костелы и всї престолы -
Ясен мїсячик: Ни є над мене:
Як я їсвїчу темну нїчечку,

Возрадуют ся гості в дорозі,
Гості в дорозі, волькы в стозі -
Друбен дожджейко: Ни є як над мене:
Як я прийду три раза на ярь,
Три раза на ярь місяця мая,
Возрадуют ся жита, пшениці,
Жита, пшениці и всі ярниці.

16. А на тых луках, на тыї широких – *Алилуй!*
Алилуй, гей, ялилуй, Господи, Боже, помилуй!
А там Волохы цирькѡв мурувут,
Ой коло спѡду камінічейком,
А у середині деревічейком,
А ид вершичкови сріблом, золотом:
Виділи ми то панскіі слугы,
Скоро ввиділи, пану пѡвіли:
Идїт вы, идїт, Волѡхѡв узьміт,
Волѡхѡв узьміт, в темницю посадїт,
В темницю посадїт, срібло заберете,
Срібло, золото пану на славу!

17. У нашого газды-господарочка -
Радуйся, радуйся, земле,
Сын нам ся Божый народив!
Краснинько в нього и в двѡрі його:
Яворовы сїнці, тисѡві стѡльї,
А на тых стѡльцях красна княнейка,
На тѡй княнейці среберный пѡяс,
На тѡм пѡясі злѡисті ключі,
А на тых ключах жѡвті ретязькы.
А уже наш пак из Угор прийшѡв,
Посходили ся ид ньому панове,
Самі панове, його братове.
- Што там слыхати в Угѡрскѡй землі?
- Угѡрска земля вся поорана,
Ярѡв пшеничкѡв позасівана,

Стрыцьовым перьком поволочена,
Золотым мечом обгорождена -
Будь Бѡгу слава з нашого слова,
Богу на хвалу, людям на славу.

18.Росте деревце тонке, високе, ой дай, Боже,
На том деревку дивять пасемкѡв, ой дай, Боже,
А на дивятѡм сам сокол сидит, ой дай, Боже,
Ой, сидит, сидит, далеко видит, ой дай, Боже,
Ой, видит, видит, на чисте поле, ой дай, Боже,
На чисте поле, де Христос оре, ой дай, Боже,
Присвята Дѡва, де съ Христа дѡла? Ой дай, Боже,
Понесла м його в глубѡку хашу, ой дай, Боже,
Прийшли жидове, хашу зрубали, ой дай, Боже,
Хашу зрубали, Христа не найшли, ой дай, Боже,
Присвята Дѡва, де съ Христа дѡла? Ой дай, Боже,
Понесла м його на сине море, ой дай, Боже,
Прийшли жидове море гатити, ой дай, Боже,
Море гатили синѡм камѡном, ой дай, Боже,
Море ся врало, жидѡв понесло, ой дай, Боже,
Понесло усѡх на синѡй камѡнь, ой дай, Боже,
На синѡй камѡнь, там жидам амѡнь, ой дай Боже.

19.Росте деревце тонке ѡ високе – Дай, Боже!
Тонке ѡ високе, в вершку широке – Дай, Боже!
На тѡму вершку соколик сидит – Дай, Боже!
Соколик сидит, далеко видит – Дай, Боже!
Ой видит, видит широке поле – Дай, Боже!
На тѡму пѡлю пан – гѡзда оре – Дай, Боже!
Оре вѡн, оре, пшеницю сѡе – Дай, Боже!
Пшеницю, жито, вбы жити сѡтно – Дай, Боже!
Вбы жити сѡтно, ни бѡдувати – Дай, Боже!
Ни бѡдувати, Бога вславляти – Дай, Боже!
Бога вславляти, а нас гостити – Дай, Боже!

20. Ой сьому двору, ой веселому, дай Боже!
Дай же ты, Боже, щастя-здоровля а том дѣмі!
Ой господарю, уставай гѣрі, дай Боже!
Як маеш дати, не дай стояти, дай Боже!
Не сам из собѣв, а из своив жонѣв, дай Боже!
А из діточками, як квіточками, дай Боже!
Як маеш сына, накопи сыра, дай Боже!
Як маеш дівку, льи нам горілку, дай Боже!
Пристав драбинку, ріж солонинку, дай Боже!

21. Защебетала бай ластовочка на двѣрі,
Бай рѣзбудила господарчика в сѣм дѣмі,
Бай устань, устань господарчику в сѣм дѣмі,
Стала ся тѣбі велика радѣсть на двѣрі.
А ты гѣздику будь здоровенькый,
Будь здоровенькый, рости великый,
Ни сам из сѣбѣв, з чиядкѣв свѣйѣв.
А ты гѣздику весельє слухай,
Ни сануй з того пѣв золотого,
А з тѣї дачкы штири дудочки,
Ай йщи дудочку на паланичку;
Дай Боже! Будѣ Бѣгу хвала!
Дай йѣму, Боже, щастя, здѣрѣвля,
Дѣбрую радость в сѣм дѣмі.

22. Ой, дай ми, дай ми ѣстру сабильку – Дай, Боже!
Ѧстру сабильку бучок зрубати – Дай, Боже!
Бучок зрубати – зѣзульку взяти – Дай, Боже!
В садок понести на свѣй ѣрішок – Дай, Боже!
Абы вна мині рано вставала – Дай, Боже!
Рано вставала, красно кукала – Дай, Боже!
Красно кукала, гостий кликала – Дай, Боже!
Гостий кликала, Рѣздво славила – Дай, Боже!
Рѣздво славила, нас веселила – Дай, Боже!

23. Ци спиш, Ци чуєш, пане-газдику,- радуйся!
Родився Христос во Віфлеємі – радуйся!
Во Віфлеємі в яслах на сіні – радуйся!
Прилетіло там троє ангелів – радуйся!
Троє ангелів – Божих посланців – радуйся!
Ой один каже: «Заколишеме....» - радуйся!
А другий каже: «Розбудиме його....» - радуйся!
А третій каже: «З собов візьмеме...» - радуйся!
З собов візьмеме і понесеме – радуйся!
Ой понесеме на Йордан-воду – радуйся!
І похрестимо Ісуса Христа – радуйся!
Ісуса Христа – Бога нашого – радуйся!
Вінчуємо вам щастя-здоров'я – радуйся!
Щастя-здоров'я, в дворі худобу – радуйся!
В дворі худобу, в полі уробу – радуйся!
В городі зілля, в хижі весілля – радуйся!

24. Ци спиш, ци чуєш, пан Господарю – Ой дай Боже!
Ой як же ты спиш, то Бог з тоббіву!
Та подведи ся гѡлѡвѡнькѡю,
Пѡбуди ж сѡбі всю чилѡдѡньку.
Выяви личко на оконечко,
А з кокнечка на подворечко,
Твѡє подворє орда забрала,
Орда забрала, в полон загнала.
Ой загнала я во свою землю,
Ой як зхопив ся, перехрестив ся:
«Служенькы мої найвірнішиї,
Выведїт минї кѡня пирського,
Други застройте меча острого!
Де ѡрду вгоню, там ю рѡзрѡню».
Золота грива коника вкрыла;
Срїбнї подковы землицю пашут,
Кленови ушка ради слухают,
Шѡвковий хвостик слїд заметає.

«Конику сивый, будь ми счасливый,
Де орду вгоню, там єї врону.
Свое подворе назад заверну.
Побудую ж го ліпше, чим было,
А в три сторони, та в три береги.
А на четвертуй циркѡв збудую,
Циркѡв збудую з трьома верхами,
З трьома верхами, з двома оконци:
Єдным оконцьом сонечко сходит,
Другым оконцьом місяць заходит,
Райськими дверми господар ходит.
Ой дай Боже!

25. Ци дома-дома наш пан-господар? Ой дома!
Зелене вино, красна дівчино ты моя!
Кидь маєш дівку, шли на палинку, палинку.
Палинку пити, кѡвбасы їсти, - ой їсти!
Пѡпѡд небеса, їшла ковбаса, ковбаса.
А мало знижка, летїла гурка- ой гурка!
А як летїла, та дуже впрїла, - упрїла!
Дуже упрїла, на банту сїла, ой сїла!
И каже гурка: «Я май сьтнїша, сьтнїша!»
Кѡвбаса каже: «Я май славнїша, славнїша!»
А мало збочка сидїла мачка, - ой мачка!
Присїла скоро та їзїла а вшидко, - ой вшидко!
Зелене вино, красна дівчино ты моя!

26. В саду садочку павы лїтавут, - *Ой дай Боже!*
Павы лїтавут, пїря ронявутю.
«Ой хѡдїм мы туди, красна дївѡнька,
Ой хѡдїм, хѡдїм пїрячко сберем!»
Пїрячко збере в рукавиць кладе,
З рукава бере на столик кладе,
З столика бере вїнчик вывиває,
Вїнчик вывиває на гѡлѡву кладе.
«Дивит ся люде, ци яло буде?

Аж яло буде до церкви поїду!»
А сходилися буйні вітрові,
Ой фули, дули вінчик здули
Та понесли його на тихий Дунай.
Взяла вона ся в край березенький,
В край Дунайик,
А стрітила она три рыбареви:
«Май Бог, помагай Бог, три рыбареви,
Ци вы зустрічали мій павлян вінчик?»
«Ой мы зустрічали, лиш ни спознали».
«Бо мій вінчик легко спознати,
Бо мій вінчик самий павляни»
«А што нам буде за переїмиць?»
«Єдному буде – золотий персти ниць,
Другому буде – шолк-шириночка,
А третьому буде – сама молодка:
Золот персти ниць на міняночки,
Шолк-шириночка на завіваня,
Сама молода на обійманя»
Ой дай Боже!

27. Ой у садочку павоньки ходят,
Павоньки ходят, пірячко ронят.
Ходит за ними красна дівонька,
Піря збирає, вінок збиває.
Та схопили ся буйні вітрове,
Буйні вітрове, шайні дощове.
Шайнули вільком у тихі води,
У тихі води, в глибокий Дунай.
Будь же нам здорів, пане господарю!
Ци чуєш?
Дякуєме тобі за колядуйку,
За колядуйку за невеличку,
Дай же їй Боже щастя, здорівля,
Из твоїм домом, из милым Богом!

28. Сидят панове поза столове – ой Боже!
Сидят та ідять, черева тучат – ой Боже!
Черева тучат та суды судят – ой Боже!
Суды судили и дѳсудили – ой Боже!
Ќбы біднякы на них робили – ой Боже!
Ой вы, панове, хоч душу дайте – ой Боже!
Вбы бідный народ мўг заробити – ой Боже!
Мўг заробити, пѳ-людськы жити – ой Боже!
Пѳ-людськы жити, щастя уздріти – ой Боже!
Жѳну и дїтий, и себе вдїти – ой Боже!
Бо што на земли мало ся вродит – ой Боже!
З того прожити нам ни виходит – ой Боже!
Народ бїдує и гѳлѳдує – ой Боже!
А пан та пє и нас збыткує – ой Боже!
Ой вы, панове, чисть якусь майте – ой Боже!
И нам, русинам, пожити дайте – ой Боже!
А йсю колядку узьміт, як раду – ой Боже!
На Сятый вичўт, вичўр коляды – ой Боже!

29. Топоры звинят, бїл камїнь тешут
Радуй ся! Радуй ся земле,
Днись нам сам Спас ся народив.
Бїл камїнь тешут, цирькѳв будуют, - Радуй ся!
Цирькѳв будуют з трьома дверечками,
З трьома вершечками:
Єдны дверечка – сход сонечка,
Другї дверечка – пўвдинь сонечка,
Тритї дверечка – заход сонечка. – Радуй ся!
А три вершечкы сут три небеса,
На трьох небесах ангелы дзвѳнят на службу. – Радуй ся!
На службї пѳют з нами Бога звут. – Радуй ся!
Радуй ся, земле, Богови на хвалу Ісусу. – Радуй ся!
Сонечко бїжит: «Ни є надо мнѳв
Кидь я загрїю на Рўздво Христа,
Зрадуют ся ми горы й долины». – Радуй ся!

Місяць говорить: «Ни є надо мнѡв,
Кидь я засвічу на Рӯздво Христа,
Зрадуют ся ми річки, поточки и гор вершечкы».
Радуй ся!

Зорничка каже: «Ни є надо мнѡв,
Кидь я избѡйду на Рӯздво рано,
Зрадує ся ми гість во дѡрѡзі, вся твар во Бѡзі».
Радуй ся!

Дождь так говорит: «Кидь я упаду
На суху землю, зрадує ся ми
Жито, пшиния и вся сівбиця». – Радуй ся!
Пшиничка каже: « Без мене нигда
Служба ни буде,
Ни в простицх церквах, ни в монастирях». – Радуй ся!

30.3 горы з горы, тай высѡкѡї – Дай Боже!
На тѡй гѡрі, чорная хмарка - Дай Боже!
Тото ни хмарка, ай бойтиць овиць - Дай Боже!
Коло тых овиць, три вѡчарове - Дай Боже!
Первый був вѡчарь, сятый Николай - Дай Боже!
Другый був вѡчарь, сятый Василій - Дай Боже!
Тритій був вѡчарь, сам Ісус Христос - Дай Боже!
Ай было у них, по трубметѡчці - Дай Боже!
У Николая, та роговая - Дай Боже!
У Василія, самосячная - Дай Боже!
У Йсуса Христа, срібно-золота - Дай Боже!
Коли затрумбетав, сятый Николай - Дай Боже!
Пѡшѡв голос, по буковинах - Дай Боже!
Коли затрумбетав, сятый Василій - Дай Боже!
Пѡшѡв голос, понад небесок - Дай Боже!
Коли затрумбетав, сам Ісус Христос - Дай Боже!
Пѡшѡв голосок, по всьому свѡту- Дай Боже!
Усі му ся душі та зрадовали - Дай Боже!
Лиш єдна душа, та ни зрадовала - Дай Боже!
Што до коліна, в смолах кипіла - Дай Боже!

А до грудий, в огни гōріла - Дай Боже!
По за сим словом, бувайте з Богом - Дай Боже!

31. Устань, газдōчку, слухай колядку, *Дай Боже!*

Новину свѣтлу, по всему свѣту. Дай Боже!
Бо Бог предвѣчний в час теперѣшнѣй, Дай Боже!
Для людий, для жѣн в вертипѣ рожденый. Дай Боже!
За то ся родив же бы свободы, Дай Боже!
Євины внуки, о́д вѣчнōй муки. Дай Боже!
Мы дайме Бōгу любōв премнōгу, Дай Боже!
А серце Хрситу, и совѣсть чисту. Дай Боже!
За кōлядōчку, честный газдōчку, Дай Боже!
А за новину, єдну гостину. Дай Боже!
Мы тōбѣ за то, вѣнчуєм красно, Дай Боже!
Вбы ти Бог благый дав живот дōвгый. Дай Боже!
Пōвнѣ коморы, хлѣв худобы, Дай Боже!
Як вам, так и нам, всѣм християнам. Дай Боже!
Честь Бōгу ѣ хвалу дайме премногу на вѣкы, Дай Боже!
О́тцю и Сыну, Духу Сятōму на вѣкы. Дай Боже!

УСЯКІ

Сōкѣл и зōзуля

Ой вихваляв ся сōкѣл зозулі:
Зōзуле!
Пōй ты за мене, пōй ты за мене,
Ой сут у мене три городове:
В єднѣм гōрōдѣ сам сōкѣл сиджу,
В другому гōрōдѣ багряне вино,
В тритōму гōрōдѣ яра пшеничка,
Зōзуле!
Кидь бы у тебе три городове,
Соколе!
Ни сидѣв бы ты в вѣльхōвѣм дуплѣ,
Кидь быу тебе багряне вино,

Ни пив бы ты из дупля вѣду,
Кидь бы у тебе яра пшениця,
Ни дзьобав бы ты вѣльхѡву ряску,
Соколе!

ОРАВ ПЛУЖОЧОК

Орав плужочок по пѣд садочок,
Звиніли, звиніли волкы, в чистѣм зѡлѡтї, чотыри!
Сам Ісус Христос за плужок держит,
А сятый Петро волю погоняв,
Сята Пречиста істи носила,
Істи носила, Бога просила:
«Урѡдь ми, Боже, трое насїня -
Єдно насїня – яра пшеничка,
Другое насїня – винна гѡлѣвка,
Третье насїня – пахвилый ладан».
Звиніли, звиніли волкы, в чистѣм зѡлѡтї, чотыри!

ИШЛА ЗВІЗДА КРАЄМ СВІТА

Ишла звїзда краєм свїта, засвітила на пѣв свїта.
Ой, тобыла ни звїзда, ай Марїя Пречистая.
Ишла ѡна плакаючи, Йсуса Христа шукаючи.
Встрїнула апѡстулѡв, ци вы сумнї, ци веселї?
Ой мы сумнї, ни веселї, бо мы Христа ни видїли.
Ой мы його ни видїли, як у читвирь пред вечерї.
В читвирь вичѡр хлїб печен, як нам ламав, так нам давав.
Як нам ламав, так нам давав, свѡйѡв крѡвцѡв пїснї писав.

ОЙ, ХОДИТ МІСЯЦЬ

Ой, ходит, ходит мїсяць по небу. Дай Боже!
Здибає мїсяць ясну зоречку. Дай Боже!
Ой, зоре, зоре, де Гѡспѡдь живе? Дай Боже!
Ой Гѡспѡдь живе у гѡспѡдаря, Дай Боже!

У гѳспѳдаря, на кониць стола. Дай Боже!
Гѳлѳвку склонив, слезѳньку зронив. Дай Боже!
А з тѳї слезї Дунай ся пустив. Дай Боже!
По тѳм Дунаю Христос ся возив. Дай Боже!
Христос ся возив, тай сятый Петро. Дай Боже!
Звідає Христос сятѳго Петру, Дай Боже!
Ой ци так типирь, як давних давен? Дай Боже!
Ци варят пиво сятѳму збѳру? Дай Боже!
Ци кѳлядуют сятѳму Рѳздву. Дай Боже!
Ой, ни так типирь, як давнїх давен. Дай Боже!
Ни варят пиво сятѳму збѳру. Дай Боже!
Лищ колядуют сятѳму Рѳздву. Дай Боже!
А сын на вѳтця руки знимає, Дай Боже!
Дѳнька на маму клетьбы складає. Дай Боже!
Брат на брата нѳж вынимає. Дай Боже!
Сестра на сестру чарїв глядає. Дай Боже!
Сусїд сусїду стежку копає. Дай Боже!
Стежку копає, тернем городит. Дай Боже!
Тернем городит, тай ни говорит. Дай Боже!
А Гѳспѳдь каже: мирїт ся люде. Дай Боже!
Мирїт ся люде, Суд Божый буде. Дай Боже!
Суд Божый буде, розлука буде. Дай Боже!
Ой, рѳзлучит ся газда з газдыньов. Дай Боже!
Газда з газдыньов, мати з дїтинѳв. Дай Боже!

ОЙ, ХОДИТ МІСЯЦЬ 2

Ой, ходит мїсяць по всьму небу, Дай Боже!
Ой ходит, ходит, зѳрѳньку стрїчат, Дай Боже!
Ой, зоре, зоре, де Гѳспѳдь живе? Дай Боже!
Ой, Гѳспѳдь живе коло престола. Дай Боже!
На стѳл ся склонив, сльозѳньку вронив. Дай Боже!
З тѳї сльозѳнькы Дунай ся зробив. Дай Боже!
А в тым Дунаю Христос ся купле. Дай Боже!
Христос ся купле из сятым Петром. Дай Боже!
Купаючися сперечили ся. Дай Боже!

Ой, Петре, Петре ни перечме ся, Дай Боже!
Ни перечме ся, ой порадыме ся. Дай Боже
Т а вѡзьмім собі шѡвкѡві шнуры, Дай Боже!
Та изиірайме небо и землю. Дай Боже!

ОРАЛА БЫ СЯ, ЗОЛОТА ГОРА.

Орала бы ся, золота гора, дзвиніли,
Дзвиніли волкы в чистѡм зѡлѡтї, дзвиніли.
А Исус Христос волкы поганяв.
А Сятый Петро за плужок держав.
Божая мати істи носила,
Істи носила, Бога просила.
Урѡдь ми, Боже, трое насїня.
Перше насїня – яра пшиничка,
Яру пшеничку – на проскурѡчку.
Друге насїня – жѡвтый вощичок,
Жѡвтый вощичок – дѡлі свїчочок.
Тритї насїня – пахнячий ладан,
Пахнячий ладан – до кадильничкы.
Пахнячий ладан в церквѣ курит ся,
Там народ руськый Бѡгу молит ся.

ВО ВИФЛЕЄМІ

Во Вифлеємі, во Юдеї. Гей! Нам, нам,
Народив ся. воплотив ся, Гѡспѡдь сам, Гѡспѡдь сам.
Гей-же з хыжі, пане брате, в добрый час,
Свїтлі ликы, ангеликы будят нас, будят нас.
Встаннь Иване, Встань Стефане, ни дрїмай,
Бѡгу-Твѡрцю, смерти борцю чисть отдай, чисть отдай.
Треба, Гриню, пѡвну скриню почати,
Сут ѡрїхы для пѡтїхы дитяти, дитяти.
А Демянок меду дзбанок выд пчолок,
Най приймає, заживає наш панок, наш панок.
А ты, Костик, узьми хвостик петрушкы,
Тра дитяти, соколяти до юшкы, до юшкы.

А ты, Юрку, бери курку, Гриць качку,
Малинькѡму, слабинькѡму дїтвачку, дїтвачку.
А Василій з усьой силы скоро біг,
Як хворовав, ни жаловав хворых нїг, хворых нїг.
А Гаврила полишила слїпота,
Жене козы, через лозы, зза плота, зза плота.
Николайко-забирайко три грудкы,
Для Марїї, для лелїї до будкы, до будкы.
А ты, Паньку, скач у ямку дѡ колїн,
Заграй сѡбі, заскач сѡбі, ги ѡлїнь, ги ѡлїнь.
Ты Димитрїй, ни будь хытрый, всьому вір,
Ходи з нами, пастушками, правду змїр, правду змїр.
Треба, Петре, скрипку з сѡбѡв узяти,
Тра дитяти, сѡкѡляти заграти, заграти.
А цимбалкы, перепалкы ѡзвут ся,
Як з скляничкы колядничкы напют ся, напют ся.

ПООРАНО Ж МИ ТА ДѡВГУЮ НИВКУ

Поорано ж ми та дѡвгую нивку
Ой дай Боже!
Та дѡвгую нивку, а на дрѹбну скыбку,
Пѡсїяно ж ми саму пшиничиньку,
Саму пшиничиньку, а все яринѡчку,
Ѳту пшеничку жала красна панна.
По при ту пшиную угляный гостиниць
Ишѡв туди, ишѡв туди Поповиченько,
Поповиченько, завистниченько,
Позавидїв на пшиничиньку,
Ни так на пшиничиньку, ги на дївчинѡньку,
Ни так на дївчинѡньку, як на зарухавы:
«Ой кобы ты видїв, Поповиченьку,
Як я ся вберу до церкѡвци їду:
На шиї шаль по земельку красен,
Шѡвковый пояс пядѡнькы ломит,
Среберны персня перстиками свїтят,

Перлова тканка шию пріялила,
Павяный віниць гѡлѡвѡньку колонит,
На неділеньку до посаженьку.
А выйду до сїний, сїни ѡцвітают,
А выйду до хыжі, чом панове встали,
Чом панови встали, шапки поздїймали,
Знизка ся вклонили, на недїлиньку,
На недїлиньку, до посажиньку!»
Ой дай Боже!

КОЛИ НИ БЫЛО З НЕЩАДА СВІТА

Коли ни было з нещада світа – *Пѡдуй же!*
Пѡдуй, Господи, из сятым духом по земли!
Тоды ни было неба, ни земли,
А но лем было синое море,
А серед моря зелений явѡр,
На явѡрѡйку три гѡлубѡнькы,
Три гѡлубѡнькы радѡньку радят,
Радѡньку радят, як свїт сновати.
«Та спустиме ся на дно до мѡря
Та достанеме дрѡбногo піску,
Дрѡбный пісочок пѡсїєме мы.
Та нам ся стане чорна землиця.
Та достаниме золотый камїнь,
Золотый камїнь пѡсїєме мы,
Та нам ся стане ясне небѡйко,
Ясне небѡйко, свїтле сонейко.
Свїтле сонейко, ясен мїсячик,
Ясен мїсячик, ясна зорниця,
Ясна зорниця, дрѡбнї звїздочки»
- Пѡдуй же!

В НИДІЛЕЧКУ

А в ниділечку все в поранѡчку, - *Дай Боже!*

А вбирати ся а в дорожечку,

А в дорожечку, чом на войнѡчку?

А братчик йѡму кѡня сідлає,

А нянько йѡму збрѡю подає,

А сестра йѡму браму втвиряє,

А мамка йѡму чом управляє,

А управляє тай наказує:

А идеш сынку чом на войнѡчку,

А сперед вѡйны ни удавай ся,

А ззаду войны ни уставай ся

А вѡн матінку тай ни пѡслухав

А дубнув кѡньми, як грѡм на небі.

Пустив стрілочкы понад брамочкы.

А вы, паничі, сего даричі...

Даруют йѡму парубер срібла,

Парубер срібла, а другый злата.

А вѡн на тото ни ѡнь дурає,

Ни ѡнь дурає, бо свое має.

Пустив стрілочкы в пѡпѡд брамочкы.

А вы, паничі, сего даричі,

Што бы заняти, за дар му дати?

Дарувут йѡму сиві кониченька

А вѡн на тото ни ѡнь дурає,

Ни ѡнь дурає, бо свое має.

Пустив стрілочкы понад брамочкы.

А вы, паничі, сего даричі,

Што бы заняти, за дар му дати?

Дарувут йѡму три городочки,

Три городочки тай три кариточки.

В тѡй каритѡчці пан-цісаровна,

А то вѡн узяв низько ся вклонив.

За сим я дбаю, свѡю ни маю

Красный панѡчку бо й Василечку.

А за сим словом будьте же з Богом

ИШЛА ДЗВІЗДА

Ишла дзізда краєм світа
Засвітила на пўв світа.
Ќто была ни звiздиця
Ай пресвята Марiиця
Ишла ёна плакаючи,
Свого сына глядаючи.
Зѡстрітила триє царi:
Што вы сумнi ни веселi?
Ой мы сумнi ни веселi,
Бо мы Христа ни видiли
Як у читвирь при вечери.
Стѡяв Христос за потоком
Узрiли го жиды оком.
Як го вздрiли та влапали,
З терня вiниць йѡму вили.
Вили, вили увивали
На гѡлѡвку прибивали.
Вели Христа тернiчками
А самi йшли лавичками.
Вели Христа в тайну гѡру,
До Пилата тай до двѡру.
Пилат ни знав, што судити,
Казав Хрcита на смирть бити.
Як усудив сам ся втiшив,
Сам на себе ланц завісив.
Честуй, честуй мамку свѡю,
Драує ти ласку свѡю.
Бо я иду два дны спати,
А на тритiй воскресати.

БЫЛА В БОГА ПЕРЕПЕЛИЧКА

Была у Бога перепеличка, - *Дай Боже!*

Ни знала ся де діти, гніздочко звити,

Извила його в шōвкōв̄й траві,

А кōсці зайшли, гніздочко найшли.

Была у Бога перепеличка,

Ни знала ся де діти, гніздочко звити.

Извила го у лісі-стрісі,

А гзда зайшōв, гніздечко найшōв.

Была у Бога перепеличка,

Ни знала ся де діти, гніздочко звити.

Извила його в д̄убрōві на явōрі,

А ягры зайшли, гніздочко найшли.

Была у Бога перепеличка,

Ни знала ся де діти, гніздочко звити.

Извила його в глѹбōк̄й вōді,

Галасы зайшли, гніздочко найшли.

Была у Бога перепеличка,

Ни знала ся де діти, гніздочко звити.

Извила його в глѹбōк̄м мори.

ФРАГМЕНТЫ

У сьому рѳзділі записані лише фрагменти, дарабы из колядки, из єї пѳвного теста, што ся втратив.

ПРИ ѲНЇЙ ДОЛИНІ

При Ѳнїй долині, в чужїй крайині,
Пасли мы там вўці в пустїй крачині.
А там вшидкі ангелове,
Бїжат, кричат пастушкове
До Вифлеєма.

ОЙ БРАТЯ, БРАТЯ

Ой, братя, братя, не так мы чинїм, молодїй!
Молодїй ты пан, пане Иване, пане Иване, молодїй!
Пустиме ся мы крайом Дунайом, молодїй!
Та найдеме там доброго пана яко Ивана, молодїй!
Дай му, Боже, здѳрѳвля на сись Новїй рўк, молодїй! ...

ИШЛА ДІВѲНЬКА РАНО В НЕДІЛЬКУ

Ишла дївѳнька рано в недїльку, - Дай Боже!
Рано в недїльку на водиченьку,
На водиченьку й у кирниченьку.
Исчула Ѳна сиву зѳзульку;
Зѳзулька кукат, дївчина слухат:
Ой дай ми, Боже, свїтлу сабильку,
Свїтлу сабильку, букѳвку стяти,
Букѳвку стяти, зѳзульку взяти.
Понести єї у нянькўв садок,
У нянькўв садок, на мўй ѳрїшок ...

Выд свѳму дѳму, все веселому, *Бўг тебе,*
Бўг тебе кличе, господарочку, на бесїдѳчку до себе.
А ци ись заспав, здѳрѳв бы сь устав, Бўг тебе...
Засвїти сѳбі в своїй свїтлиці, Бўг тебе...

ХОСНОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Часопис "Наш Родный край (1925-1930.);
2. Часопис "Листокъ" (1902-1903.);
3. Угро-русскія колядки (1941);
4. Народныя пѣсни Галицкой и Угорской Руси (1878);
5. 3. колядки Ф. Пѣтушняка;
6. Народнѣ пѣснѣ Подкарпатских Русинѣвъ
7. Записы из Березникѣвъ, Дѣвгого, Керецьок, Свалявы и т.д.

ЇБСЯГ

Рожество Твоє.....	4.
Вид автора.....	6.
Днишні реалії колядованя.....	7.
Поранок.....	10.
12. страв на Сятый вичур.....	10.
Керечун.....	10.
Колядки ФАЙТІ	12.
Хыжи.....	12.
Ѓаздыни.....	12.
Дітині.....	16.
Сынови	17.
Зяцьови.....	17.
Невістці.....	17.
Вдōві.....	18.
Лигіням.....	21.
Дівці.....	30.
Ѓаздови.....	45.
Усякі.....	62.
Фрагменты.....	71.
Хоснованя літэратура.....	72.
Їбсяг.....	73.

